

L'activitat al front d'Aragó es concentra al sector d'Osca

COMUNICATS OFICIALS

SECTORS ALCANYIÓ I CASP. — En aquests dos fronts no hi ha hagut operacions durant tota la jornada. Les nostres forces conserven la mateixa situació que el dia anterior.

SECTOR ARALÓZ. — Rectificats els fronts al nord del sector, l'enemic ha rebut les seves avançades. Les nostres forces no han estat hostilitzades durant tot el dia.

SECTOR OSCA. — Una columna enemiga, composta per un tabor de cavalleria, artilleria i forces de la Legió i carros d'assalt, protegida per l'aviació ha atacat les nostres posicions al sector de Tardienta. Aquest atac ha estat contingut i rebutjat per les nostres forces d'aquell sector. L'enemic ha reculat i les nostres línies han avançat a la serra d'Alcubierre, on ha cessat tota pressió enemiga.

Al sector de Yéqueda la columna Zapatero ha realitzat un important avanç i ha ocupat dues cases situades a les immediacions d'Osca. Aquesta columna ha rebutjat les forces de regulars que tractaven de reforçar el front i els ha produït moltes baixes.

Al sector de Tiers l'enemic ha reforçat les seves posicions. La nostra artilleria l'ha batut durament i amb un nodrit foc de metralladora i fusell l'ha castigat energicament i li ha causat nombroses baixes en la seva fugida.

A Almudévar s'ha lluitat un violent combat aeri en el qual els nostres valents aviadors han demostrat un valor heroic. Han aconseguit fer fugir els aparells enemics, superiors en velocitat i armament als nostres. En aquest combat s'han abatut dos potents avions de caça, el bé a costa de la pèrdua de tres dels nostres aparells. La tripulació ha estat recollida per les nostres forces.

A la resta del sector, sense novetat.

20 d'octubre del 1936.

CAP PESSIMISME NO TE JUSTIFICACIO

La situació d'Oviedo és la mateixa i les tropes mercenàries de Yagüe han estat derrotades

Madrid, 20. — «Política», en la seva impressió de la matutina, diu: No hi ha hagut variació desfavorable al sud dels sectors propers a Madrid. Cap pessimisme no està justificat. Altra cosa és desconèixer la veritat del moment, la qual cosa no condueix a res, i menys que a ningú als que sabem que la victòria ha d'èsser-nos encara esforços gegants.

Es mantingueren les línies lleials, sense cap desmarcament a tots els fronts. A la serra es registren dos fets d'importància: un el de les nostres forces a Las Navas, i l'altre el de les que operen a Guadarrama, bo i ocupant-se posicions i fent-se

a l'enemic baixes molt sensibles. Al cantó de Sigüenza l'avanç de les tropes republicanes continua amb fermesa. Al sud les notícies indiquen gran activitat de l'aviació lleial i la consolidació de les posicions ultimament conquistades.

A Aragó es debilita la resistència de l'adversari, i a la zona de la serra d'Alcubierre aconseguïen prendre nous punts les milícies republicanes.

Segueix a Astúries l'admirable comportament dels minaires que estan combatent amb extrema duresa contra les tropes mercenàries que comandades per Yagüe han anat en socors d'Aranda. Aquesta for-

Barcelona diu: "A reveure!" als mariners del "Zirianin"

Ha estat un comiat impressionant als tripulants del vaixell soviètic

Un comiat emocionant, un «a reveure!» apoteòsic, és el que hom ha tributat aquesta tarda, al vaixell «Zirianin» que ha abandonat les nostres aigües, a les quals durant uns dies, breus per a ella i per a nosaltres, ha romàs immòbil.

La mateixa emoció, ara potser fins i tot més accentuada que el dia que enfilà el nostre moll, ha commogut l'esperit dels milers de persones que han acompanyat aquestes camàrades, portadores a la nostra pàtria de la salutació vibrant i sincera de tot un poble, un poble, l'únic que en aquesta hora decisiva i de perill que

travessa Catalunya i Espanya tota, ens ha allargat els braços d'una manera generosa, noble i encoratjadora dient: «Salut amb vosaltres!»

Ais ulls de moltes dones que han acudit al moll, i fins i tot a les pupilles de molts homes, l'emoió hi posava un vel, una tristesa sincera per aquest comiat als homes que han portat quelcom més que queviures: esperança i seguretat en el futur.

En un altre lloc d'aquesta edició hom podrà llegir una ressenya detallada de l'impressionant comiat que Barcelona ha tributat al vaixell soviètic.

Prop de Navalperal, els feixistes deixen més de cent cadàvers sobre el camp de batalla

Madrid, 20. — Una companyia del Batalló Margarida Nelken, i una altra del Batalló Largo Caballero, dirigides ahir des de les proximitats de Las Navas, un violent atac contra els facciosos, els quals havien pres posicions al Cerro Cartagena, molt prop de Navalperal.

Els milicians es portaren valentament i amb un coratge admirable desallotjaren els feixistes dels llocs que havien ocupat.

El combat fou acarnissat, i una i altra força arribaren a estar a menys de cent metres.

Els feixistes cridaven insultant els nostres milicians, els quals contestaven a trets, i els feren fugir vers les seves línies.

Sobre el terreny quedaren més de cent cadàvers enemics i se'ls feren prop de quaranta presoners i se'ls prengué quatre metralladores i nombrosos fusells i municions.

Per altra banda, en una casa de camp situada al poble de Robledo de Chavela, els facciosos emplaçaren una bateria amb la qual estiguessen tot el matí hostilitzant la via fèrrea.

Advertit d'això el tren blindat prengué posicions i inicià un eficac foc, els resultats del qual fou la destrucció de la casa i reduir al silenci l'artilleria facciosa.

RESTA ESVAIDA LA LLEGENDA D'UNES SUPOSADES AGULLES EMMETZINADES

Els metges forenses, després d'examinar detingudament les ferides produïdes per punxades a diverses persones, als mercats i altres indrets de Barcelona, han dictaminat en el sentit que aquestes agulles no estan impregnades de cap substància tòxica ni de cap altra espècie, per la qual cosa els ferits, després d'èsser curats als dispensaris, es troben ja en perfecte estat de salut.

Això ve a desmentir d'una manera rotunda els rumors que venien circulant que havien resultat nombroses persones mortes a conseqüència de les punxades produïdes per aquestes agulles, les quals — hom deia — estaven emmetzinades. Així, doncs, queda ben aclarit que les punxades en qüestió, les quals no tenen altra finalitat que produir un estat d'alarma, són completament inofensives.

A Jaca, e's feixistes elecluaren més de 250 afusellaments

Madrid, 20. — Hom sap que els sublevats a Jaca empraren els mateixos procediments que en altres punts per a enganyar els soldats.

Una vuitantena d'armes feren front a les tropes a les quals produïren forces baixes; però acabades les municions, els uns fugiren i els altres es feren escapolir.

S'han portat a cap uns dos-cents cinquanta afusellaments sense distinció de persones, ni edat ni sexe, entre les quals figuren joves de 14 a 16 anys.

El nombre de presoners assoleix una xifra molt elevada.

Els primers afusellaments foren fets per un escamot de soldats i aquests es desmaiaren; en vista d'això, totes les execucions les realitzaven requetés i falangistes.

Des del dia 15 del passat setembre no corre cap milícia ni soldat, i als amos dels establiments se'ls obliga a pagar el sou de llurs dependents.

Es distingiren per les seves atrocitats el procurador Antoni Morell i el canonge Lluís Fumana.

Les processons i funcions religioses són freqüentíssimes.

Conferència de Delbos amb l'ambaixador de Bèlgica

Paris, 20. — El senyor Delbos ha rebut aquest matí l'ambaixador de Bèlgica, amb qui ha conferenciat llargament.

Era negra nit. Un vent impetuós clavava a la cara, com puntes de ganivet, les gotes d'una pluja glaçada. La temperatura havia baixat sota zero. Feia un fred terrible, una d'aquestes nits passades en un dels cims més alts de la serra d'Alcubierre, en aquest Aragó glacial que estem conquistant pam a pam per la causa de la llibertat. Drets sobre un penyal hi ha, completament immòbils, tres o quatre milicians. Les seves mans balbes, perdut ja el tacte, reposen sobre la boca dels fusells. Tenen els ulls fets enllà dels vessants de la serra, escrutant constantment el negre horitzó. Durant tota la nit romanen amb la boca tancada, amb els llavis tremolant imperceptiblement. I així tres, quatre, cinc hores. Hores d'una angouxa i d'un dolor interminables. Ni un petit foc per a escalfar-se. I, per tot vestit, una d'aquestes granotes de milícia damunt la roba interior, encara d'estiu. Feia quatre o cinc hores que aquests herois anònims feien aquesta guàrdia espantosa. Segueix plovent incessantment. De sobte, des de la reraguarda, el resó cada vegada més fort dels cascos d'un cavall. El genet inconegut pujà fins al cim de la carena i descavalcà al lloc on feien guàrdia els milicians. Era un capità de les nostres forces que havia recorregut cinc quilòmetres en aquella nit terriblement espantosa per portar una ampolla de rom als braus milicians. El que acabem de relatar és rigorosament històric. Coneixem el nom d'aquest capità heroic i el dels braus milicians, però preferim deixar-los en l'anònim perquè com aquests milicians n'hi ha a milers, A MILERSI, al front aragonès, i són el nostre fill, el nostre germà, són tots els qui posen en perill, a cada minut, la seva vida per nosaltres. I nosaltres, què hem fet per ells? Que cadascú respongui sincerament a aquesta pregunta. ¿Què significa una modesta aportació al final de la setmana o del mes si després ja no ens recordem més d'ells i vivim envoltats d'un ambient de passivitat, quan no de frivolitat? Lliureu roba d'abric per als nostres milicians. Al front fa un fred horrible. Si nosaltres no complim amb aquest deure, ¿podrem anar després dignament, quan l'hora de la victòria sigui arribada, a cenyir al front dels nostres milicians els llorers del triomf? (Centelles)

Ministres a la Plaça de la Fe

Els ministres de l'actual Govern de la República que es troben a la nostra ciutat han tribuat aquest migdia un tribut d'homenatge a la memòria del qui fou primer President de la Generalitat.

Han estat a la tomba del President Macià, a la Plaça de la Fe, els senyors Irujo, Tomás i Piera, Giral i Ruiz Funes, els quals han dipositat rams de flors naturals, amb llacses catalanes.

Formaven també part de la comitiva el secretari particular de la Presidència de la República, senyor Cándido Bolívar; el sots-secretari del ministeri del Treball, senyor Senyals; el del ministeri de Justícia, senyor Martín Echevarría; els ajudants de S. E. senyors Julio Parra, comandant, i Gumersindo Azcarate, capità de corbetta; el general Masquelet i l'almirall Díaz, del Gabinet militar de la Presidència.

Han acompanyat els visitants el sots-secretari de la Presidència de la Generalitat, senyor Rourret, i diputats al Parlament català i al de la República, així com altres personalitats, entre elles el president central de «Izquierda Republicana», doctor Narro.

A la fotografia veiem els ministres senyors Irujo i Piera i així mateix els senyors Giral i Ruiz Funes, quan servien uns moments d'emocionant silenci, després de dipositar les ofrenes.

Tant en anar com en tornar del Cementiri, en determinats llocs de la ciutat el públic s'ha donat compte del pas de la comitiva i ha saludat amb efusives mostres d'adhesió els governants de la República. (Centelles)

L'ESTADA DEL PRESIDENT DE LA REPUBLICA A BARCELONA

Aquest matí els senyors Azaña i Companys han celebrat una llarga entrevista

Amb motiu de l'estada a la nostra ciutat del President de la República i ministres que l'acompanyen, el matí d'avui ha estat d'extraordinària animació al Palau de la Generalitat.

A la Galeria Gòtica i Pati dels Tarongers hi ha hagut nombrosa concurrència de periodistes i oficials polítics, i element oficial tant de Barcelona com de Madrid.

Han acudit a la Generalitat diverses comissions i representacions i tal de complimentar S. E. i fer

constar la seva adhesió a la més alta magistratura de la República.

El senyor Azaña, que ha passat la nit allotjat a les habitacions principals de la Residència de l'Honorable President de la Generalitat, ha celebrat a primera hora del matí diverses conferències telefòniques i ha assistit a la bona marxa de les operacions als fronts de combat i de les qüestions generals de la governació de l'Estat.

Més tard, el President de la República i el de la Generalitat s'han

reunit al despatx particular del senyor Companys, i han conversat llargament. Després han arribat a la Residència els ministres senyors Tomás i Piera, Ruiz Funes, Giral i Irujo, que després de saludar els senyors Azaña i Companys han sortit del Palau amb automòbil i s'han traslladat al Cementiri Nou, on han rendit tribut d'homenatge al qui fou primer President de la Generalitat.

Han dipositat al peu de la tomba de Macià, ramells de flors naturals.

A les dues de la tarda, els minis-

tres i acompanyants han tornat al Palau de la Generalitat, on sembla que hauran dinat, invitats expressament pels senyors Companys i Azaña.

A LA SECRETARIA DE LA PRESIDENCIA

Aquest migdia, el secretari de la Presidència, senyor Piquet, ha dit als periodistes que el President Companys havia estat visitat pel nou autor militar, el qual ha estat pre-

sentat pel seu antecessor en el càrrec.
També ha donat compte als reporters que l'ex-ministre d'Instrucció Pública, senyor Barres, havia complimentat com altres personalitats, el President Arias.

EL SENYOR AZANA S'ALLOTJA AL PALAU DEL PARLAMENT
Durant el matí s'han fet preparatius per tal de donar allotjament al President de la República i els seus acompanyants.
Sembla que han quedat preparades habitacions per al senyor Azana al Palau del Parlament de Catalunya, al Parc de la Ciutadella, a les quals S. E. quedará instal·lat aquesta mateixa tarda.

ELS DIPÓSITS DE LLOGUER RES-TEN ANUL·LATS

El «Diari Oficial» ha publicat el decret següent del Departament de Presidència:

Amb l'objecte que no existeixin dubtes respecte a l'obligatorietat o no, per part dels llogaters, de constituir dipòsit a poder del propietari, de conformitat amb el dictamen del Consell d'Economia de Catalunya, a proposta dels Consellers d'Economia i de Justícia i d'acord amb el Consell Executiu.

DECRET
Article primer. — És prohibit a tot el territori català exigir cap mena de fiança o dipòsit als llogaters, i, per tant, nul qualsevol pacte en aquest sentit als contractes d'inquilinat.

Article segon. — Les fiances o dipòsits que existixin s'imputaran al pagament de lloguers vençuts o per venç.

Barcelona, 17 d'octubre del 1938.

El Conseller d'Interior, Josep Terradellas.

El Conseller de Justícia, Andreu Nin.

El Conseller d'Economia, Joan P. Fàbrega.

Consell d'Economia de Catalunya

Recordem a tots els industrials i comerciants de Catalunya, la urgència que donin compliment al Decret del 27 d'agost (Diari Oficial de la Generalitat del 3 de setembre), que disposa la tramesa dels fulls del Cens Econòmic a les Delegacions d'Indústria de la Generalitat. Els corresponents formularis poden demanar-se personalment o per escrit a les susdites Delegacions d'Indústria.

"Rússia està al nostre costat", digué ahir, el ministre d'Agricultura

Albacete, 20. — Al teatre-circ, i organitzat pel radi Sud del Partit Comunista d'aquesta capital, es celebrà un mitjà en el qual intervingueren els oradors Nieto, Dorado, Nicoletti, Salvo i el ministre d'Agricultura, Uribe.

El ministre d'Agricultura en el seu discurs digué que en les eleccions del 16 de febrer el nostre poble demostrà que volia ésser lliure i que ningú no podria arrabassar-li la seva llibertat.

Es referí a l'ajut del proletariat mundial als lluitadors espanyols de la llibertat i digué que s'ha expressat magníficament la solidaritat internacional que ens assisteix en aquest moment i especialment comptem amb l'ajut de la U. R. S. S. (El públic, a peu dret, ovaciona i victoreja amb entusiasme Rússia i Stalin).

La U. R. S. S. ha dit que no pot donar la seva aprovació a un pacte que solament serveix per a encobrir els crims que s'estan cometent contra el poble espanyol. En la guerra s'ha procedit com en la guerra. Els nostres soldats han de comprendre que lluiten pel seu esdevenidor i en defensa de la seva causa, que és la de la Humanitat i han de posar tots els seus esforços i totes les seves energies per a assolir aviat la victòria.

El Partit Comunista estarà sempre al seu lloc i al costat dels treballadors i els democràtics, sense fixar-se en diferències ideològiques, puix que n'hi ha prou que sigui antifeixista.

Acaba dient que en les nostres mans hi ha la victòria i solament falta respondre a la unitat de comandament, organització i disciplina, essent tots soldats de la mateixa causa. Si així ho fem, tinguem la seguretat que la guerra acabarà aviat i sobre les cendres dels militars i cacs aixecarem una Espanya pròspera i lliure, digna de nosaltres i dels nostres fills.

El poble, a peu dret, ovaciona i victoreja amb entusiasme Rússia i Stalin.

Tanca l'acte el president, Nieto, el qual invita a recollir les ensenyances assenyalades pels oradors els conceptes dels quals glosa lleugerament, afirmant la necessitat d'ajudar el Govern en la seva lluita contra el feixisme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Regnà gran entusiasme.

Al sector de Guadarrama, l'ene-mic ha quedat totalment isolat

Madrid, 20. — En un dels fronts del centre les forces camperoles que comandava l'heroi comandant Horaci Labrador s'han internat amb un grup no major de quaranta homes i en un avanç magnífic ha desallotjat els facciosos d'un poble on havien arribat en pla de s'arrazas. Els facciosos portaven el botí que havien recollit en altres pobles.

Encara que els rebels eren molts més, l'acció decidida dels nostres braus camperols ha aconseguit foragitar-los. Els rebels han deixat cinquanta-cinc carros carregats de queviures i dos camions complets carregats de cigrons.

Aquest grup també ha alliberat altres pobles dels facciosos i en la seva acció audaç han volat un pont prop de Navalmaral de la Mata amb la qual cosa es deixa totalment isolat l'enemic al sector de Guadarrama.

Impressionant comiat al "Zirianin"

Des de la una de la tarda el moll de Barcelona estava ple de públic que portant senyeres catalanes, repúblicanes, del P. S. U. i d'altres, han anat a acomiadar el vaixell rus. Als voltants del moll les grues estaven plenes completament de gent que s'havia entilat en elles per a veure millor l'espectacle. Així mateix també hi havia molta gent a les esplanades, agolondrades i altres embarcacions. Semblava talment el dia de l'arribada.

A primera hora han començat a arribar al port representacions de tots els partits, els quals portaven grans ramells de flors vermelles. També portaven els emblemes de la U.R.S.S. formats amb flors. Tots aquests ramells han estat col·locats als voltants del pont del capità.

A dos quarts de quatre han començat els parlaments. El primer de parlar ha estat Jaume Miravittes. Després ho ha fet el secretari general de Defensa, García Oliver, i continuació el conseller de Treball, Valdes, en representació del President Companys; el mariner Filipo en representació de la tripulació i seguidament el capità Workenko.

Aquest ha dit que marxava de Barcelona veritablement emocionat, no solament per l'acollida que se'ls ha dispensat, sinó que també pels dies que han passat a Barcelona. Després ha dit que la tripulació s'emporta un record que no oblidarà en tots els anys de la seva vida, i que quan arribi a la U. R. S. S., diran als seus companys de guerra que lluita el poble espanyol, per tal d'afixar el feixisme.

Seguidament la banda de música de les Milícies Antifeixistes ha interpretat l'«Internacional». Ha estat un moment de veritable emoció i totes les senyeres han estat enarborades.

A continuació ha pres la paraula el Consol de la U. R. S. S. a Barcelona, el qual ha dit als mariners russos que quan arribin al seu país expliquin la manera com es comportaven el botí que havien recollit en altres pobles.

En acabar el seu parlament han esclatat grans ovacions.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta edició han abandonat el vaixell totes les autoritats i aquest ha començat a maniobrar per tal de salpar.

En els moments de tancar aquesta

El que alien ELS DIARIS AVUI la humanitat

"L'encerclament de Madrid no és tal encerclament"

Les forces enemigues formen una semicircumferència, diu Rovira i Virgili a LA HUMANITAT: «Quan es parla —i aquests dies se'n parla molt— de l'encerclament de Madrid és fa ús, no dels d'una figura geomètrica, sinó encara d'una figura retòrica. Però sabem tots que no es tracta d'un cercle o setge pròpiament dit. La línia de les forces que intenten atacar o assetjar la capital de la República forma en realitat una meitat de semicircumferència. I aquest semicircumferència té un dels seus punts extrems a l'Alcázar (mes amunt de Sigüenza) pel nord, i l'altre a Toledo pel sud. La mitja anella —no pas anella— hi ha a hores d'ara prop de Madrid, deixant lliures les comunicacions del centre amb el llevant peninsular. Comunicacions per via terrestre i per carretera, que no poden ésser tancades fàcilment ni ràpidament. Els atacs pel sector de Sigüenza i

LA PUBLICITAT

"La classe mitjana no ha de témer de la present transformació social"

Comentant el que serà la nova organització econòmica de Catalunya, diu LA PUBLICITAT: «La nova organització econòmica respecte a la gran indústria ha de basar-se en la producció col·lectivitzada. Aquesta col·lectivització, però, hauria d'entendre's d'allo que constitueix el capital de les grans indústries deixant subsistent la propietat privada dels béns de consum i la petita indústria, i atenent a la situació de la menestralia que tant ha contribuït al manteniment del front antifeixista. Tots els organismes sindicals autoritzats han repetit amb insistència que la classe mitjana de Catalunya no ha de témer de la transformació social present, i el Consell ho repeta en el seu programa; aquests anuncis cal que es compleixin, tant més quan ningú no s'hi oposa; però encara hi ha una altra raó pràctica que acon-

La Batalla

"El vell Estat centralista desapareix"

L'òrgan del P. O. U. M. comenta la constitució del Govern basc i molt en breu la del de València. «S'ha d'anar cap a una descentralització intensa» —diu— i afegeix: «So ha constituït recentment un Govern en Vizcaya, compost per forces nacionalistes i obreres. El país basc no pot ésser més autònom. De fet, el Comitè Executiu Popular actua com a Govern autònom. Però hay que legalitzar aquesta situació. Hay que ir —y se va— a la formació de un autèntic Govern autònom de València. Lo mismo se farà en el resto de la Península, el dia en que estí totalment en nostres mans. «Què vol dir això? Què vol dir que el vell Estat, artificialment centralista, en descuerdo con la historia, con la geografia y con las

Eduard Ortega i Gasset ha pronunciat per ràdio una emocionant allocució

Els feixistes han assassinat més de cent mil persones

Aquest migdia, des de les emissores de la Generalitat de Catalunya, el senyor Eduard Ortega i Gasset, degà del Col·legi d'Advocats de Madrid, ha pronunciat la següent allocució:

LES LLIBERTATS DE CATALUNYA
Ciudadanos de Cataluña, camaradas, compañeros y hermanos, yo os saludo desde esta sonora tribuna de la radio, de clamor extendido y dilatado, pero que al encontrarse el orador solo siente la invitación a la confianza ante el oído amistoso del microfono. Y os he de hablar con llana y amistosa sinceridad. Es la gran democracia que es Cataluña me llena de confianza ante el porvenir y también de orgullo, porque recuerdo los tiempos difíciles en los que era combatida por el incomprendido y cernicallismo de las derechas que llamaban y siguen llamando unificador y estoy satisfecho y orgulloso de haber defendido siempre con energía las libertades de Cataluña. Desde los tiempos en que estuve emigrado en Francia juntamente con el gran Francesc Macià hasta los que el Parlamento constituyente, creo haber cumplido plenamente con mis deberes en pro de las libertades catalanas. Y ahora puedo señalar la admirable cosecha de unión que ha dado la libertad. A los miserables que nos llamaban separatistas yo les presentaría, en este grave momento en el que Cataluña no puede tener ni la más remota sombra de coacción de Castilla, su alto ejemplo enviado sus hombres valerosos y sus armas a Somosierra, a Guadarrama, a Navalperal y a Navalcarnero para defender Madrid. Nosotros sí que somos unificadores, por la única vía posible de la unión que es la mutua aceptación de nuestra dignidad humana, de declararnos libres para fundirnos por la vía cordial de la estima.

EL MEU LEMA ES: U. H. P.
Però ara es ha de ser més enèrgic. Yo no puedo ser más en estos momentos que antifascista. Yo milito en todos los grupos de izquierda en el inmenso sector de la libertad y de la independencia del espíritu. Yo amo el amor está por igual al lado de los cenetistas, de los socialistas, de los comunistas, de los republicanos de izquierda, unidos todos contra la horda de barbarie y de fanatismo de los fascistas clericales. Yo amo el amor está por igual al lado de los cenetistas, de los socialistas, de los comunistas, de los republicanos de izquierda, unidos todos contra la horda de barbarie y de fanatismo de los fascistas clericales. Yo amo el amor está por igual al lado de los cenetistas, de los socialistas, de los comunistas, de los republicanos de izquierda, unidos todos contra la horda de barbarie y de fanatismo de los fascistas clericales.

L'OMINOS TRACTAT DE NEUTRALITAT

Nos hallamos ante el grave caso de una guerra internacional que el egoísmo de unos y la maldicia de una diplomacia florentina quieren disimular en el aspecto de una guerra civil. Estamos ante una intervención, principalmente de Italia —de Alemania también— en España, como si fuera una Absinia más. Intervención a la que han prestado su carrea unos generales traidores cuya vileza es insuperable en la historia. Solo han servido para coleccionar verdugos en nuestra Patria: Filipinas y Cuba, Santiago y Cayite, el Barranco del Lobo, Annual y Xauen. Y ahora quieren rematar su historia de vergüenzas esclavizando a España con las armas de los que han dado nuestros enemigos para desmembrarla.

No pueden lograrlo a pesar del ominoso tratado que llaman de neutralidad y que nos ataría de pies y manos ante Italia y su lacayo Francisco Franco. Absinia más o como una España menor.

QUE DIRIEN FRANÇA I ANGLATERRA?

«Hermanos franceses, hermanos ingleses, noble democracia del mundo entero! ¿Qué diríais si en vuestros

Eduard ORTEGA I GASSET

respective países —en Francia, por ejemplo— fuera posible el que se levantara contra su Gobierno legítimo un partido y levase tropas de cipayos y de senegaleses y unas legiones coloniales extranjeras, y si, además, se reunieran todas las potencias par decir que al Gobierno francés no se le podía vender a la mas moderna material por los enemigos de Francia? En Francia no sería nada de esto posible porque no creo que pueda haber allí ningún general que se prestase a la villanía a la que se ha prestado Franco.

Si Europa tolera esto será víctima de un egoísmo mope. Como lo estamos siendo ahora del mope egoísmo que se usó con Absinia. En mi libro «El conflicto italo-español» advertí ya el peligro que corríamos ante la posibilidad de que se ponía todo y justicia al desenfrenado imperialismo italiano. Pero nadie hizo caso ni compró el libro, escrito solo con esa preocupación. Tenemos el defecto de que no solemos oír más que las voces de la ineptia.

MADRID, CAMI DE PARIS

Ahora tenemos en España un gran ministro de Relaciones Exteriores, el señor Alvarez del Vayo, que ha planteado el problema de la no ingerencia en sus verdaderos términos. Hombre perfectamente preparado en las cuestiones internacionales, todos debemos apoyarlo con decisión. Por que debe saber Europa que la guerra civil la dominamos desde el primer momento con el heroísmo del pueblo en las calles de Barcelona y en las de Madrid frente al «barrido» de la Montaña. Ahora estamos frente a una guerra internacional en la que se piensa siguiendo a acertada frase de Mabreaux, que el camino más corto hacia París es Madrid.

NUESTRO TRIUNFO ES SEGURO

Nuestro triunfo es seguro. Nada podrá contra nuestra democracia en pie las trágicas botanadas de los generales y de los señores de la internacional conviene examinar que el dominio de los fascistas y el éxito de la turba intriga germano-italiana supondría la ruina del estado que en el Medievo, no Absinia, sino España, tendrían el libre acceso a sus colonias y dominios. Ello, por lo tanto, desencadenaría la guerra europea. Pero mientras tanto, ¿es que se nos va a dejar que solo el heroico pecho de los milicianos, escatimados en las armas, evitemos este conflicto mundial?

Y mientras tanto, además, ¿es que por evitar rozamientos se nos va a sostener en una situación tan injusta y equivocada del derecho internacional? «Es que la paz solo puede sostenerse sacrificando la justicia, la independencia el derecho al progreso de los pueblos».

Darían muestra de ser viejas y carcomidas democracias aquellas que hundiesen en el miedos sus sentimientos de justicia y hasta sus instintos de defensa mientras la chublería fascista hace retumbar en Europa sus amenazas.

TRAICIÓN

Es conveniente analizar toda la hondura de la traición de los generales sublevados. El vocablo traición es forzoso aplicarlo en su más grave sentido. Porque la traición ha traspasado el círculo político y es la de la discordia civil para llegar al internacional. Ha herido por la espalda a la soberanía y a la independencia de España y ha hecho presa en el cuerpo que pretende desmembrar y someter a la tiranía interior y al menoscabo de su libertad exterior y de su integridad territorial.

Ha herido por la espalda a la soberanía y a la independencia de España y ha hecho presa en el cuerpo que pretende desmembrar y someter a la tiranía interior y al menoscabo de su libertad exterior y de su integridad territorial.

DUES BANDERES, FRONT A FRONT

Por eso el verdadero matiz de esta guerra no puede ser el de un cuerpo a cuerpo. Nuestro país es palenque de una guerra europea apesadumada en los contornos de una pugna civil. El latido de esta lucha, su fibra íntima, es internacional y acaso universal. Dos sectores inconciliables que por la corrupción mental y cordial de uno de ellos no pueden comprenderse ni por lo tanto amarse, están frente a frente. A un lado la bandera roja de la libertad, de la justicia social, del triunfo de los grandes principios humanitarios. De otra, la negra enseña del retroceso, la opresión de los privilegiados, la esclavitud de las masas encuadradas por el terror en organizaciones amarillistas.

En nuestra Patria la reacción con

la máscara horrible del fascio, está impregnada de un acentuado fanatismo religioso. Es la oscura alma de los inquisidores que reconstruye sus cadenas, sus potros, sus instrumentos de tortura.

Los militares insurrectos al servicio de ambiciones extranjeras representan el secular artefacto de la opresión. ¿Espera siempre de la misma manera que a sus antiguas colonias, España no era sino una colonia más de esa fuerza opresora. Quieren resucitar a un tipo de regular no es una guerra civil, sino antinacional. Ellos que se llaman patriotas, unificadores, y que gritan «¡Arriba España!», para hundirla, para destruir sus pueblos pacíficos e inermes, de cuyo atraso y humilidad son ellos mismos responsables, porque ellos son, y no nosotros, los que han gobernado a España durante siglos, manteniéndola en inculcatura y miseria. No satisfichos con esto, ahora la desenfrenan y la matan con crueldad trufay, por el delito de no soportar más su yugo.

CENT MIL ASSASSINATS!

Este carácter de guerra antinacional y de coloniaje, se expresa en las fuerzas con las que pelean: moros regulares, tercio extranjero y en las tropas que ya han ametrallado a los indefensos abisinios. Así nos llaman ellos, abisinios, con expresión burda de desdén, que en realidad confiesa y revela la trama criminal de la que son villanos instrumentos. Llevarán en vanguardia las tropas coloniales para matar a los españoles. La menegada hueste del fanatismo clerical va en la retaguardia, para asesinar a millones de compatriotas. (100.000)

Hace pocos días decía Queipo de Llano, con jactancia que solo se comprende en persona insensible al pudor de las traiciones y además de turba e inferior mentalidad: «Los regulares y tercio se han hartado de matar madriñoses marxistas». Y él, olvidándose de que ha nacido en España y que por lo tanto debiera ser español, lo proclama satisfecho. Por fortuna no había en sus afirmaciones otra cosa de cierto que la confesión de su baja urdimbre moral y su criminal inconsciencia.

Por otra parte, ¿qué juicio pueden merecer a los racistas alemanes los procedimientos bélicos de nuestro ras Guega al canalizar hacia España una invasión de moros y negroides?

La marcha sobre Roma fué realizada por italianos; fueron alemanes los que implantaron el nazismo germánico en la gran democracia inglesa, a la francesa, a las perfectas democracias del Norte y también a los grandes pueblos de América y en suma, a todas las masas cultas y sensibles del Planeta, para pedirlas que detengan su mirada y su comprensión ante esta ola de barbarie, de brutalidad sin ejemplo y de crimen colectivo que el fascismo lanza sobre España, que de los países de más vieja civilización del Mundo, el cual si no ha dado ya toda su cosecha de cultura en la era Moderna ha sido por estas fuer-

AVIONES BLINDATS PER A DEFENSAR MOROS

¿Qué dirán los arios? ¿Qué dirán los arios?

¿Deben seguir fabricando aviones blindados para defender a los moros y para matar europeos? ¿Y además es ésta la absurda neutralidad con la que se intenta destruir a un gobierno legítimo que soberanamente se ha dado el Pueblo, sus libertades, su derecho a seguir la normal evolución del progreso y de su genio nacional? ¿Ante este crimen tan crudamente realizado, no se comueven de indignación las entrañas de todos los hombres de bien de la Tierra?

En todas las guerras es posible y legítimo el sumar cuantos elementos aseguren la victoria. En todos, menos en una guerra civil. Porque la guerra civil no es otra cosa que lo que podríamos llamar el sufragio armado, los votos que se convierten en balas; porque el odio, la incompreensión o el espíritu injusto de avasallamiento y de privilegio de un partido, no tolera el funcionamiento pacífico de las mesas electorales. ¿Es que esta pugna civil creen legítimos los generales traidores el ganarla con votos rifleños?

TOT EL POBLE EN PEU

Franco, Mola, Aranda: ¿no sentís toda la inmensidad de la tragedia que habéis provocado con vuestra traición? ¿Creéis comprender un paso militar para imponer a veces más a España la tiranía de vuesttras espadas de generales educados en los pronunciamientos del siglo pasado. Pero vuestra frivolidad de señores no prevé que iba a encontrarse con el Pueblo en pie.

Si fueseis capaces del sentimiento patriótico de que alardeáis, la conciencia de la responsabilidad en la catástrofe que habéis desencadenado reventaría vuestros corazones y los rompería.

Vuestro triunfo es imposible, pero aunque pudieseis realmente lograrlo os ahogaríais. Nosotros muertos —por que sólo así podríais vencer momentáneamente— seríamos más fuertes que vosotros. Haríais el papel de moro notable sobornado, de ras Guega traidor. No disfrutaríais de la Poder conquistado asesinando a España. El Pueblo, que es invencible, que puede más, aunque a veces se vea que soportar mucho, que todos los emperadores y los reyes, y no hay que decir que los generales, acabará por colgarlos a todos de la horea que merece vuestra traición.

LA CRIMINALITAT FEIXISTA

Nosotros nos dirigimos a Europa, que ha sido Maestro ante el Mundo de libertad y de cultura, singularmente a la gran democracia inglesa, a la francesa, a las perfectas democracias del Norte y también a los grandes pueblos de América y en suma, a todas las masas cultas y sensibles del Planeta, para pedirlas que detengan su mirada y su comprensión ante esta ola de barbarie, de brutalidad sin ejemplo y de crimen colectivo que el fascismo lanza sobre España, que de los países de más vieja civilización del Mundo, el cual si no ha dado ya toda su cosecha de cultura en la era Moderna ha sido por estas fuer-

zas, contrarias a su genio peninsular que secularmente se han opuesto a su progreso. Sería horrible que estampase el detalle de toda la inmensa serie de horrores, de crueldades inútiles con las que el fascismo ha azotado a las comarcas en que ha logrado pasajeramente dominar. Si relatase ciertos detalles terribles que superan la brutalidad de las indadas, parecería que acudía a un recurso fácil para despertar la emoción. Sólo he de decir sintéticamente que aparte de las víctimas que la guerra haya producido, los fascistas, en las poblaciones en las que dominan, han matado ya, en ocasiones, con terribles tormentos, a más de 100.000 personas. Por eso los españoles no se podrán jamás rendir ante una fuerza en cuyas banderas flamea el crimen. Saben que es mejor morir en el campo de batalla, en el que después de todo hay muchas menos víctimas que ser asesinados en su casa, contemplando quizá antes, como ha ocurrido en muchos sitios, el asesinato de su compañía y de sus hijos.

LES PRIMERES VICTIMES SE RIEN ANGLATERRA I FRANÇA

Ante una insurrección de ese género (y frente a un gobierno legítimo, reflejo de las fuerzas parlamentarias, recientemente elegidas con la garantía de sinceridad electoral, que significa el que las elecciones se hayan efectuado bajo la dirección de un gobierno responsable), ¿hay derecho a mantener esa supuesta neutralidad que lo equipara con estos insurgentes? Es un caso único en la historia política del Mundo, y permitásemme, como jurista, afirmar sin temor a ser contradicho por nadie, que supone una de las más flagrantes conculcaciones del Derecho internacional, de los derechos inherentes a la personalidad de un Gobierno, que puedan cometerse.

El discurso de nuestro ministro de Relaciones Exteriores, Sr. Alvarez del Vayo, ante la prestigiosa Asamblea de Ginebra, ha sido la oportuna y exacta expresión del pensamiento de los españoles. Toda la España democrática apoya este admirable discurso y espera resoluciones positivas. Ya claman a través de Rusia paladines de justicia.

Al privarle de estos derechos se le impide cumplir con el deber que por el mandato nacional tiene de defender a su Pueblo, su personalidad y sus aspiraciones y se le equipara a una horda de ambiciosos que, además, en este caso, son el instrumento de un imperialismo mediterráneo en un aspecto, y centro-europeo en otro, de los cuales las primeras víctimas serían Inglaterra y Francia.

Mas no por el egoísmo de los pueblos sino apelando a su sentimiento de justicia, a su hondo sentido de humanidad y de cultura, nosotros invocamos el amparo moral y el respeto de nuestro derecho ante todas las masas civilizadas y generosas de la Tierra.

Després dels fronts d'Aragó, el President de la República visitarà Andalusia

Madrid, 20. — Després de diverses visites que S. E. el President de la República ha fet als diferents sectors del front d'Aragó, exposa els seus desigs de visitar també tots els altres fronts de guerra; i el President de la Generalitat exposa la satisfacció que les forces catalanes tindrien en rebre la visita del President de la República.

Després visitarà els fronts d'Andalusia. L'acompanyaran els ministres sense cartera.

El Consell de la Generalitat celebra reunió

El Consell de la Generalitat ha fet pública la nota següent: «En virtut d'haver estat dissolt el Comitè Central de Milícies Antifeixistes, està suspesa la tramitació dels carnets de milícia fins i tant que es resolgui sobre la validesa dels ja extesos i es dictin normes per a llur expedició d'ara en avant. Han estat per tant anul·lats i sense força legal tots els carnets que puguin ésser emesos les entitats polítiques o sindicals».

Conselleria de Defensa

PRESENTACIÓ
S'ordena la presentació amb la major urgència, al Negociat de Personal de la Conselleria de Defensa, situada al tercer pis de l'antiga Quar-ta Divisió, als caps i oficials següents: Tinent coronel Cecilià Fernández Simeón; comandant Joan Soler Canyelles i Enric Sánchez Almitja; capitàs: Josep Gestal Laguna, Jaume Jaume i Valent i Manuel Moreno Gómez; tinent Coronel Blay Chirba; tinent de complement: Alfons Vidal Esteban i Antoni Moraga Lozada Figueras; alferes de complement: Alfons Moraga Roger, Manuel Garriga Noguerol i Joan Fontanillas; tinent de complement: Alfons Vidal Esteban i Antoni Moraga Lozada Figueras; alferes de complement: Alfons Moraga Roger, Manuel Garriga Noguerol i Joan Fontanillas; tinent de complement: Alfons Vidal Esteban i Antoni Moraga Lozada Figueras; alferes de complement: Alfons Moraga Roger, Manuel Garriga Noguerol i Joan Fontanillas.

HA ESTAT SUSPESA LA TRAMITACIÓ DELS CARNETS DE MILÍCIA

La Conselleria de Defensa ha fet pública la nota següent: «En virtut d'haver estat dissolt el Comitè Central de Milícies Antifeixistes, està suspesa la tramitació dels carnets de milícia fins i tant que es resolgui sobre la validesa dels ja extesos i es dictin normes per a llur expedició d'ara en avant. Han estat per tant anul·lats i sense força legal tots els carnets que puguin ésser emesos les entitats polítiques o sindicals».

Només podran acudir als menjadors populars aquelles persones que en tinguin una veritable necessitat

Hem rebut un anota del Departament de Proveliments de la Generalitat de Catalunya (Consell de Gastroinomia), en la qual fa una crida urgent als sindicats i comissions de barriada perquè trametin les relacions de llurs respectius obrers en atur forços, i facin constar el nom del cap de família, nombre de famillars i llur domicili.

Als obrers que no tinguin cap de família, el Departament de Proveliments de la Generalitat de Catalunya (Consell de Gastroinomia), en la qual fa una crida urgent als sindicats i comissions de barriada perquè trametin les relacions de llurs respectius obrers en atur forços, i facin constar el nom del cap de família, nombre de famillars i llur domicili.

Franco i els Borbons

Paris, 20. — L'ex-infanta Eulàlia ha posat la seva finca de San Sebastian a la disposició del general Franco. Aquest, després d'agrair-li l'atenció, li diu en la seva carta que els espanyols que poden haver de fer el mateix, a fi que els soldats poguessin tenir cases on convalescència i hospitals de sang on guarir llurs ferides.

Despeses de guerra

El «Diari Oficial» publica diversos Decrets dels Departaments de Presidència i Finances, atorgant un crèdit extraordinari de 2.500.000 pessetes, destinat a l'adquisició de carbó. Concedint al Departament d'Economia la quantitat de 500.000 pessetes, la qual serà considerada com a minoració de la que fou posada a disposició del Departament de Finances amb carrec al crèdit extraordinari aprovat per Decret-lléi del 29 de setembre d'aquany.

Itàlia i Alemanya es preparen per a a guerra

Hom atribueix una gran importància al viatge del comte Ciano a Berlín

Alemanya vol bas-tar-se a si mateixa

Berlín, 10. — El representant de l'agència Reuter a Berlín escriu, a propòsit de la visita del comte Ciano a aquesta capital: «En els cercles polítics i diplomàtics hom concedeix especial importància a la visita que el comte Ciano fa a Berlín. Ciano arribarà avui en avió, acompanyat de quatre experts en política estrangera, i en els medis generalment ben informats s'assegura que el ministre italià s'entrevistarà amb el cap de la Wilhelmstrasse, senyor Von Neurath, i que probablement en aquesta entrevista s'examinarà el conjunt de la política europea, especialment en allò que fa referència al pacte franco-soviètic, la nova política d'aïllament de Bèlgica i els sperills del bolxevisme».

Es evident —acaba dient l'esmentat corresponal— que també s'examinaran els problemes que es refereixen a colònies i a la situació en el Mediterrani, i res no tindria d'estrany que aquests dos temes fossin objecte d'una preparació diplomàtica, amb vistes a una conferència de caràcter general».

Berlín, 20. — El nomenament del general Goering com a director del pla de quatre anys —còpia dels plans quinquennals russos, la finalitat del qual ha d'ésser la creació de l'autarquia econòmica alemanya— ha provocat una reacció dels cercles polítics nacionalsocialistes. Tenint en compte la significació especial que sempre ha tingut el general Goering dintre del partit nazi, ja que en diverses ocasions ha estat assenyalat com el representant de l'exèrcit i l'home de confiança de la indústria pesada alemanya, aquest nomenament es considera com la prova que Hitler es obliga dia rera dia a abandonar certes jerarquies que havia establert en temps de lluita per tal de fer concessions a les forces de les quals avui és presoner.

El pla econòmic de quatre anys té per finalitat aconseguir que el Reich alemany no necessiti ningú en les seves necessitats de primeres matèries. Aquest programa solament pot fer-se a costa de grans sacrificis de les masses productores i és per això que ha concedit la direcció del pla a Goering, representació de l'home de mà dura, el qual podrà unificar

tots els poders i establir la més absoluta de les concentracions tant polítiques com de l'Estat, per a realitzar el projecte autàrctic.

Es evident que aquest pla de quatre anys és la conseqüència lògica de l'organització interna de la indústria alemanya. Després d'establir una espècie d'organització patronal de dret diví, Hitler posa al cim de tota l'organització econòmica l'home que personifica, dintre del partit, les tendències antisocials, i que més d'una vegada ha hagut d'ésser advertit per la seva arrogància i les seves extravagàncies.

Als cercles oficials és desmenteix que aquest nou nomenament de Goering signifiqui l'apartament del doctor Schacht de la direcció dels assumptes financers. Al contrari, es fa remarcar que el doctor Schacht continuarà prestant els seus rellevants serveis com a tècnic financer, avui més que mai indispensables per al nou règim nacionalsocialista.

RELLICULES

ESTRENES

FEMINA: "Xec al rei"

Els americans han trobat una fórmula per a fer films policítics. Consisteix aquesta fórmula a barrejar d'una manera discreta i ben dosificada l'humor, la ironia i el misteri. D'aquests tres elements, ben jugats i combinats, ara eixint l'un, ara eixint l'altre, hom en pot fer un film divertit, entretinent i eminentment cinematogràfic. I aquest —«Xec al rei»— ho és.

Constituit amb aquests tres elements, el director ha tingut una gran traca a jugar-los. Potser la part més fluixa del film és que el misteri —al cap i a la fi és un dels

elements més principals en aquests films— se'n mostra de seguida. O sigui que no hi ha misteri.

L'interpreten Spencer Tracy i Myrna Loy. Si hem d'esser sincers no són els papers com els que interpreta en aquesta pel·lícula els que van bé a Spencer. El seu joc escènic i el seu temperament no s'aduen amb els jocs d'humor i d'ironia fina que el paper requereix. De totes maneres se'n surt amb una gran bona voluntat.

Myrna Loy no té pas tampoc una de les seves bones creacions: queda un xic apagada i distant.

URQUINAONA: "Home o ratolí?"

Aquesta vegada Eddie Cantor no ha tingut sort! No ha tingut sort perquè el film és molt fluix; flux de tot: d'argument, de presentació, de música i d'actuació interpretativa. [Que lluny és aquesta pel·lícula dels anteriors del gran Eddie! I sort d'ell! Sort del seu humor, de la seva gràcia inimitable i única!]

L'anècdota en què es basa la pel·lícula, encara que sigui fluixa conté, però, tots aquells ingredients indispensables per a fer-ne un film divertit. Com en els anteriors, aquest també es basa en gran part en els acudits i en els jocs de paraula. I val a dir que hi ha alguns acudits i alguns jocs de paraules que són molt bons. Però el que falla en aquest film és la poca presentació que s'ha donat als números musicals i més que res, encara, l'escas-

setat d'aquests números. Escasegen tant aquests números que, francament, creiem un contrasentit anomenar la pel·lícula musical. Les famoses «Goldwyn girls» aquí brillen per la seva absència. I tan boniques com són i tan boniques musicals i encara la que hi ha és ben poca i d'una melodia que sembla que l'hagim sentida mil vegades.

Es clar que allò més important, al cap i a la fi, és veure Eddie Cantor i sentir Eddie Cantor. I aquí el veiem i el sentim a bastament.

Malgrat tot, el film és prou còmic —potser el més còmic de tots els que ha fet Eddie— perquè hi ha guai una bella estona i perquè, tanmateix, un dolgut que s'acabi tan aviat.

J. J.

Claudette Colbert signa un contracte amb la "Radio"

Claudette Colbert, l'eminent estrella que ha aconseguit en aquests darrers temps una popularitat de grans proporcions, ha signat un contracte amb RKO Radio per a rodar una o més pel·lícules a compte d'aquesta empresa. La famosa estrella, d'ençà que obtingué el primer premi de l'Acadèmia d'Arts i Ciències cinematogràfiques amb «Succés una nit», ha estat requerida d'una manera constant per totes les companyies americanes que s'han disputat el seu nom. El present contracte aconseguit per Radio i signat per la Colbert atorga al valuos elenc d'aquesta marca gloriosa un dels més famosos estels de la cinematografia.

"Mayerling" ha batut tots els rècords de taquilla, a París

Segons noves rebudes de París, acabem d'assabentar-nos que «Mayerling», en ésser projectada a la capital francesa, ha batut tots els rècords de taquilla. És una de les obres més emocionants i més perfectes reproduïdes a la pantalla d'una pàgina de la història i realitzada a França, en la qual actuen els protagonistes l'eminent actor Charles Boyer i la deliciosa estrella Danielle Darrieux, la bellesa de la qual no té rival a la pantalla. «Mayerling» serà presentada durant aquesta temporada suava començada.

Biografia curta de Gertrude Michael

Gertrude Michael, la distingida, bellíssima i genial estrella de «Suzel a Nova York», de la Universal va néixer a Talladega (Alabama), un primer de juny. Gràcies a la seva aplicació en el Conservatori de Música de Cincinnati, rebé una beca per a continuar els seus estudis que efectuà a completa satisfacció dels seus professors durant cinc anys. El seu debut en el Broadway el feu en l'escena, actuant en «Caught Wet». Fou la seva primera representació en el llarg amb «Wayward», en «Cleopatra», «Murder of the Vanities», «Boleros», «I No Angels» i «The Witching Hour» ha obtingut altres tant èxits. Té un metre i mig d'alçada i pesa seixanta quilos. Els ulls els té blaus, molt bonics.

Entre escena i escena

Diuen de Hollywood que EDDIE CANTOR és un dels pocs actors als quals agrada que els artistes que treballen amb ell es divertixin. Cantor opina que això els reporta bon humor i que dona molta més eficiència al treball, especialment per als seus films, que són essencialment còmics. Quan es filmava «Home o ratolí?», aquesta producció que ara obté tant d'èxit a Barcelona, no abandonà la seva tàctica. I així veiem com aquest grup de «girls» aprofiten un descans entre escena i escena per a anar d'excursió tripulant aquest estrany automòbil, que no per estrany minva el bon humor de les noies...

Al "set", amb Eddie Cantor i Parkyakarkus

El terreny que hi ha darrera de l'estudi de Samuel Goldwyn a Hollywood ha pres tota la delícia i comença a respirar d'un gegantí parc d'atraccions. Allí hi ha les diverses barbaques, els seus tenues, les d'antanyes russes, el «carroussel». Les barbaques on serveixen salsetes caentes, els populars «hot dogs». Eddie Cantor està donant menjar a l'«elefant d'umbo», mentre el grup d'infants s'extremes el contemplant.

S'està fent «Home o ratolí?», la nova i divertida comèdia musical de Cantor, en la qual secunden el saluissim actor Ethel Merman, Sally Ekins, Parkyakarkus (el qual és, popular parlant, amb accenç grec durant l'anada d'Eddie Cantor en les emissions de radio) i William Frawley, ultra les formosíssimes Goldwyn Girls de la nova formidosa. Dues cambres estan rodant el film. La una està situada a l'«extrem de les barbaques», que fotografien els quarts d'«ascobades» «erres» els «Yellow Cargos», a punt per a Cantor, i una a la vora del director Norman Taurog als atavies, instal·lats a diversos llocs al marge de les esmentades barbaques, els quals permeten donar les seves ordres a la multitud de 300 extres que s'agrupen al «darrere» de les diverses atraccions que hi ha instal·lades, a la Casa de la Rialta, les Muntanyes Russes, etc.

ELS FILMS QUE ENS PRESENTARÀ AQUESTA TEMPORADA LA NOVA PRODUCTORA GRAN NACIONAL

Els estudis californians de Grand National tenen actualment en procés de muntatge i lent-los els últims tacs, les produccions següents: «Yellow Cargos», amb Conrad Nagel, Vincent Barnett, Jack LaRue, Crane Wilbur, Claudia Dell, Henry Strangé i Vance Carroll; «The Devil on Horseback», amb Lili Damita, Fred Keating, Jean Chatburn, Tiffany Thayer, Renee Torres, Juan Torenà i Blanca Vischer; «In his steps», que de costelles té Cecília Parker i Eric Linden, secundats pels actors Henry Kolker, Charles Richmond, Henry Bernstorf, Olive Tell, Roger Imhof, Robert Wrawick, Richard Tucker, Warner Richmond i Aggie Hearn; «The White Legion» amb Tala Birell, Ian Keith, Tern Shlman, Ferdinand Minier, Nigel de Bruiler, Rollo Lloyd i diversos altres.

Aviat el productor associat Boris Petrov començarà a rodar la seva primera producció musical de gran escenografia que porta el títol de «Hats Off» i el productor G. Hirshman, iniciarà la sèrie de les pel·lícules en colors.

«Mayerling» ha batut tots els rècords de taquilla, a París. Segons noves rebudes de París, acabem d'assabentar-nos que «Mayerling», en ésser projectada a la capital francesa, ha batut tots els rècords de taquilla. És una de les obres més emocionants i més perfectes reproduïdes a la pantalla d'una pàgina de la història i realitzada a França, en la qual actuen els protagonistes l'eminent actor Charles Boyer i la deliciosa estrella Danielle Darrieux, la bellesa de la qual no té rival a la pantalla. «Mayerling» serà presentada durant aquesta temporada suava començada.

RADIO

RADIO BARCELONA

20:00. Notícies des de la Conselleria de Defensa de Catalunya. — Música de dansa.

21:00. Senyals horaris. — Notícies des de la Conselleria de Radiodifusió de Catalunya, instal·lada al Palau de la Generalitat.

21:30. Concert per l'Orquestra de Radio Barcelona, sota la direcció del mestre Ferran J. Obradors: «El cavaller de la rosa», valses, M. Strauss; «La catedral engolida», C. Debussy; «Escenes orientals», J. Foré; a) «Intermèdi», d. Final; «Pastorals», H. Dransmann; «Tosca», selecció, G. Puccini.

22:00. Notícies des de Madrid. — Des del Sindicat d'Indústries. Conferència per Miquel Valdes del F. S. U. S. Tema: «Com guanyar la guerra».

23:00. Música variada en discos.

23:15. Servei de Socors. Radiació de comunicacions particulars, militars o de milicians que tinguin llocs de família en ciutats o viles on no funciona el telègraf.

23:45. Informacions en diversos idiomes des del Ministeri de la Governació de Madrid. — Continuació del Servei de Socors.

1:30. Fi de l'emissió.

RADIO ASSOCIACIO

19:00. Música en discos.

20:00. Informacions des de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya. — Música en discos.

20:30. Servei d'informacions de R. A. de C.

21:00. Senyals horaris. — Informacions oficials des de la Conselleria de Radiodifusió. — Discos de Maurice Chevalier: «Tu és la nova felicitat», «Bataille, Fain Katsal», «Norman»; «Divin in the sunlight», «Lovely»; «Al Sherman»; «Al Lewis»; «You've got that thing», Cole Porter; «Paris stay the same», Clifford Grey; «Mon cocktail d'amour», Clifford Grey; «Personne ne s'en sert maintenant», Clifford Grey.

22:00. Hora exacta. — Servei d'informacions de R. A. de C. — Conferència per Miquel Valdes, conseller de Treball i Obres Públiques sobre el tema «Com guanyar la guerra».

23:00. Retransmissió de notícies des de Madrid. — Música de dansa.

24:00. Programa per a demà. — Fi de l'emissió.

RADIO P. S. U. C.

19:30. «La Internacional».

19:35. Obertura i programa.

19:40. Notícies de premsa i música variada.

20:00. Emissió en holandès.

RADIO C. N. T. F. A. L.

19:00. Informació telefònica i telefònica dels diversos fronts antifeixistes. En català i castellà.

19:30. Marian M. Vazquez, secretari del Comitè Regional de Catalunya, (C. N. T. F. A. L.), dissertarà sobre el tema: «Unitat, lleialtat i responsabilitat, consignes que ha d'imposar el proletariat».

20:00. Servei de socors, informació orgànica, suggerències i orientacions a tots els treballadors de la Península.

20:30. Conferència del nostre camarada Sebastià Faure, escriptor anarquista francès, de relleu internacional, el qual farà públiques les seves impressions de la guerra antifeixista del proletariat espanyol.

21:00. Anglès.

22:00. Rus.

23:00. Català i català.

23:00. Suec.

L'allocució dels camarades M. R. Vazquez i Sebastià Faure, seran retransmeses per Radio Barcelona i Radio Associació de Catalunya.

ESTRANGER

EMISSIONS SELECCIONADES

19:00. Moscou (1.744 m. 172 kc/s) Concert.

19:10. Berlín (358,7 m. 841 kc/s) Concert variat. — Heilsberg (291 m. 1.031 kc/s); Concert: «Concerto per a piano i m. bellmoll», «Suite de danses», Bela Bartok.

19:40. Milà (388,6 m. 814 kc/s); «La carta de prometiades», Rossini. — Roma: (420,8 m. 713 kc/s); «Ritmi», comèdia de V. Cerrí.

20:00. Normandia (329,5 m. 1.113 kc/s); Concert.

20:15. Suïssa romanesca (443,1 m. 671 kc/s); «Le Medecin malgré lui», comèdia en tres actes, de Molière.

20:30. Concert simfònic, dirigit per S. Latoszewski C. Czerniawski, piano: «Simfonia» en do menor, de Brahms; «Concerto de piano en do menor, Raxmaninov»; «Necturnos», Konrad; «Alborada del gracioso», Ravel.

20:30. París P. T. T. (431,7 m. 695 kc/s); Emissió federal àfrica.

20:35. (Pòde - Parisien) (312,8 m. 959 kc/s); Teatre: «L'etole double», peça en tres actes, de Lilius Vaunouls i Jacques Orfila.

21:15. Brussel·les (321,9 m. 932 kc/s); Concert.

775 sindicats adherits a la U. G. I., que representen un total de 436.229 afiliats, a Catalunya

Comprovades, una per una, totes les ac d'adhesió d'aquests 775 sindicats, han arribat a sumar 436.229 afiliats.

Quatre-cents trenta-sis mil afiliats és la xifra registrada al Secretariat d'«Catalunya de la Unió General de Treballadors» fins el dia 15 d'octubre del 1935.

Ramon Fuster signa avui un interessant article a «Treball» en el qual, a base d'una estadística numèrica, paraix el increment que ha adquirit a Catalunya en aquests darrers temps la Unió General de Treballadors, una força posada al servei de la revolució.

En l'esmentat article remarca l'importància de les il·lustracions de «Treball», les quals sumen 775 organitzacions. Classificades per comarques, donen el resultat següent: Barcelona, 120; Cervera, 10; El Vendrell, 15; Vilatorrada, 10; Badalona, 10; Palafrugell, 10; Baix Montanyà, 7; Reus, 4; Figueras, 5; Lleida, 13; Sort, 2; Balaguer, 2; Santa Coloma de Farners, 7; Sabadell, 18; La Seu d'Urgell, 10; Igualada, 14; Borges Blanques, 3; Vilanova i la Geltrú, 14; Gandesa, 10; La Bisbal, 3; Falset, 19; Sant Feliu de Guíxols, 49; i Valls, 21. Total, 775.

Po. proveiment d'aliments als malalts

Les normes que marcaran la via des del punt de vista de prescripció mèdica de les receptes demanant aliments per als malalts, són les següents:

Primer. — Aquestes receptes seran exteses sobre un tipus especial, el qual serà lliurat als metges pel Col·legi Oficial de Metges, intervingut pel Comitè de Control dels Serveis i Organitzacions Mèdiques de Catalunya.

Segon. — En la dita recepta es faran constar els dies de la seva validesa, que com a màxim duraran quatre dies; després d'aquesta validesa la recepta haurà d'esser renovada. A més, es fixaran els aliments necessaris en qualitat i quantitat, i també s'ha d'indicar la seva expedició pels venedors.

Tercer. — Aquesta recepta haurà d'esser enviada pel segell del Col·legi de Metges de Catalunya.

Quart. — El Col·legi de Metges de Catalunya sancionarà tot aquell professional que prescriu aliments a qui no estigui realment malalt i també a tot aquell que faci servir el prescripció per a proporcionar a una altra persona que no sigui la malalta.

Cinque. — La primera falta serà sancionada amb una multa de 250 pessetes i la segona amb una multa de 500 pessetes.

Sise. — El Col·legi de Metges nomenarà per a portar a cap aquesta fiscalització una Comissió Mèdica inspectora que actuarà d'acord amb el Govern de la Generalitat.

ALS VIATJANTS I REPRESENTANTS DE DRAPERIA

El Gremi de Teixits del Sindicat de Viatjants, Corredors, Agents i Representants, secció Barcelona (U. G. T.), Corb, 670, convoca a una reunió tots els viatjants i representants de draperia en plaça, venedors als sastrers en general, per a demà dimecres, a les 4 de la tarda, a la Secretaria del dit Gremi.

CALEN PERITS PER A UNA FÀBRICA DE PAPER

El Sindicat de Tècnics (Professors Liberals), U.G.T., prega als enginyers i perits tècnics a que s'adunin a U. G. T., que per a encarregar-se urgentment de la direcció d'una fàbrica de paper d'emballatge i paper impermeabilitzat, es presentin de dos quarts de 5 a les 8 del vespre, a les oficines del Sindicat (Passatge de Pi i Margall, 18).

ALS PRACTICANTS DE MEDICINA I CIRURGIA

El Sindicat de Practicants de Medicina i Cirurgia (U.G.T.), prega a tots els afiliats que es serveixin passar per la secretaria del Sindicat, Primer de Maig, núm. 7, on, portant tres retrats, se'ls donarà el respectiu carnet. La subscripció encapçalada per la majoria dels practicants dentistes amb 25 pessetes cada un, ha sumat, entre tots els practicants, la quantitat de 1.040 pessetes, que foren lliurades el dia 9 del corrent al Comitè Sanitari del P. S. U. i U. G. T., per a finalitzar salutaris d'aquests.

SECCIO DE PROVEIMENTS D'ESTAT CATALA

Aquesta Secció, instal·lada a la Caserna General de les seves Milícies (Pl. 6), participa a tots els ciutadans que s'accepten donatius en roba i llana per a confeccionar articles destinats als combatents.

SINDICAT OBRER DE JOIERIA I ARGENTERIA (U. G. T.)

Prega a tots els seus associats que encara no posseeixin el carnet que passen per la secretaria, Portaferrissas, 7 i 9, tots els dies feiners de 7 a dos quarts de nou del vespre.

Recomanem que els que es trobin sense treball s'inscrivin amb urgència en el cens de parats del nostre Sindicat, ja que la Junta compta amb un pla que remediï la seva situació.

CONFERENCIA AJORNADA

La conferència que havia d'esser donada avui dimarts, 20 d'octubre, a les deu del vespre, pel conseller de Treball i Obres Públiques, Miquel Valdes, ha estat ajornada fins a nou avís.

INSPECCIO DE PRIMERA ENSENYANCA DE BARCELONA

Es prega a les autoritats locals, que amb la màxima urgència comuniquin a la respectiva Inspecció al mestre titular de la localitat, districte, municipi o demarcació es troben al front del seu càrrec i en la seva oficina.

Artemi Aiguader visitarà uns centres d'E. R. de C.

El conseller de Seguretat Interior de la Generalitat de Catalunya, senyor Artemi Aiguader, efectuarà l'inspecció a les entitats d'«Escuela Republicana» de Catalunya del districte primer: Casa d'Esquerra Republicana, Ateneu Pi i Margall, Ateneu d'Esquerra Republicana i la Llar, demà, dimecres, a les deu de la vetlla.

No cal fer remarcar el viu interès que ha desvetllat l'anunciada visita a la qual assistirà una representació del Consell Directiu de la Federació de Barcelona ciutat.

UN GEST DIGNO D'IMITAR

Es treballadors que a continuació s'esmenten, de la casa Arts i Oficines, fons, han lliurat al Comitè Regional de Radiació de Catalunya, per a l'ajuda dels infants de Madrid i altres províncies, la quantitat següent:

A. Fons, 17'90 pessetes; E. Montañés, 17'90; M. Servat, 17'90; J. Martí, 17'90; J. Casanoves, 17'90; S. Bosc, 17'90; J. C. Bayarri, 16'10; R. Roberto, 14'20; F. Ramon, 9'60; E. Escot, 4; F. Gallen, 4. — Total: 163'60 pessetes.

CANVI D'ESTATGE

El Casal d'Esquerra Republicana del Camp de Gassot assabenta a tots els seus i amics, que des de primers del mes que som, es troba instal·lat al nou estatge del carrer de Roger de Flor, 246, on podrà desenvolupar i estendre més les seves activitats, per les immutables condicions del nou estatge, el qual la Junta Directiva espera que es veurà assistida amb la màxima col·laboració i ajuda entusiasta de tots.

UNIO GENERAL D'OBRERS DE GARATGES

A tots els treballadors de Garatges de Catalunya afiliats a la U. G. T., se'ls prega que donin compte de tots els Garatges que no estiguin registrats per l'esmentada organització. Cal que ho notifiquin, als èxecs corresponents a la socialització de la indústria, al Passatge de Pi i Margall, 43 (darrers Passatge de Gràcia). Telèfon 12515.

ACADEMIA I LABORATORI DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA

Aquesta corporació celebrarà sessió científica demà dimecres, a les dotze del matí, en la qual serà presentada la següent comunicació: Dr. Feip Proust i Masferrer: «Esterilitat de la dona». L'acte tindrà lloc a l'estatge social.

La família del periodista "Fabián Vidal", víctima del terror feixista

Madrid, 19. — S'han rebut notícies que afirmen haver estat assassinat a Granada, Lluís Fajardo, germà de Fabián Vidal. Havia estat fins aleshores a Granada, on era vice-president del Comitè de «Fabián Vidal». Fou assassinat en unió de diversos diputats i exdiputats a Coria, regidors republicans i socialistes, president de la Diputació, alcalde i directius de les societats obreres.

Tambeu ha estat assassinat a Granada, pel delictes d'«Fabián Vidal», Tenia nou fills. En saber la seva sort el fill major, Francesc, es tornà boig, i una de les seves filles, anomenada Mercè, que es trobava malalta al llit, morí, víctima d'un atac cardíac. «Fabián Vidal» ignora la sort que hagin pogut córrer altres germans seus.

Contra el feixisme
internacional

"Hem de mantenir una fe indestructible, a prova de totes les depressions, per a obtenir el triomf final", afirma el Comitè Militar del P.S.U.C. i de la U.G.T.

Estem posats en una lluita contra el feixisme, que és la més brutal i cruel opressió a tot progress, a tota evolució, a tot avanç social. Els feixistes volen imposar una dictadura estil Torquemada amb inquisició i botxins.

El milicià, el soldat que en el nostre exèrcit regular en vies de formació agafa les armes, no fa per defensar la vida dels seus familiars contra les nostres feixistes, contra els moros, contra els pilots i oficials estrangers contractats pels feixistes per posar el nostre territori a disposició de les maniobres d'uns imperialistes foils.

Les nostres milícies porten la bandera del futur de tota la humanitat. Com en la Revolució francesa l'exèrcit dels «sans culottes», sense uniforme, sense bones armes, sense oficials, combaten victoriosament el militarisme europeu. Aquells exèrcits del poble de la Revolució francesa ocuparen Itàlia, ocuparen Alemanya, baten les tropes de la reacció del tsar de Rússia. Els seus combatents foren herois de la Revolució. Resultaren invencibles perquè tenien fe en la Revolució, d'aquesta Revolució nasqué el signe de la fraternitat, de la igualtat, de la Llibertat. Els nostres soldats han de tenir també fe absoluta en la seva revolució. Una fe infrangible, a prova de totes les depressions, per a atènyer el triomf final.

DAYANT LA GREU
SITUACIÓ D'EUROPA

Londres, 19. — Attlee ha tramès una carta al president del Consell, Baldwin, en la qual diu que, a conseqüència de la creixent gravetat de la situació, cal convocar immediatament el Parlament.

Als cercles polítics no consideren probable que Baldwin accedís a la petició d'Attlee, car les Cambres han de reunir-se el dia 3 de novembre. En el seu document, Attlee fa al·lusió directa a la situació d'Espanya i especialment a la lentitud amb què hom treballa per a la no intervenció.

CIUTADA:

Si hi ha un temps en què cal l'ajut dels uns als altres és ara. Més endavant una organització social més justa farà inútil el socors. Però com que encara no hem realitzat l'anhel de tots, pensa que la guerra posa en perill la vida i la salut de molts infants. Ara és el moment de l'ajut. Ara! Ara! Més tard ja no caldrà. AJUT INFANTIL DE RERAGUARD (Plaça d'Urquinaona, 11, pral.) espera la teua aportació.

La U. R. S. S. es retirarà del
Comitè de no intervenció

¿Demana Espanya la convocatòria
del Consell de la Societat de Nacions?

Londres, 19. — El Comitè de no intervenció per a la no intervenció en els afers d'Espanya, es reunirà a darreries d'aquesta setmana, si, com s'espera, el president rep les respostes de Lisboa Roma i Berlín a les

preguntes formulades, basades sobre l'informe del senyor del Valle. Si té lloc aquesta reunió, és probable que l'últim comunicat soviètic, en el qual es demanava la vigília immediata dels ports portuguesos figurarà en el seu ordre del dia, però l'examen d'aquest darrer document no es considerarà com una qüestió primordial per la qual cosa seria molt estrany que es convocés de nou el comitè.

Paris, 19. — Els periòdics «L'Oeuvre» i «l'Echo de Paris» creuen que poden anunciar que el Govern de Moscou es retiraria del Comitè de no intervenció de Londres i que el Govern espanyol aprofitaria aquesta ocasió per a demanar, en virtut de l'article 11 del Pacte la convocatòria del Consell de la Societat de Nacions.

La primera visita, per als catalans!
Anir arribà a Barcelona
el President de la República

Després de Catalunya, el senyor Azaña visitarà les altres nacionalitats d'Ibèria que lluiten contra el feixisme

A les vuit del vespre d'ahir arribà a la nostra ciutat una caravana d'automòbils procedents de Madrid, en la qual viatjava S. E. el President de la República, senyor Manuel Azaña, i els seus acompanyants.

El conseller delegat de la Generalitat, senyor Terradellas, que havia sortit a primeres hores de la tarda a rebre la comitiva a Castelló de la Plana, acompanyà el senyor Azaña al Palau de la Generalitat.

El President de la República Espanyola inaugura amb aquest viatge a Catalunya la sèrie de visites oficials a les nacionalitats ibèriques que lluiten per la seva llibertat. Naturalment, la seva primera visita ha estat per als catalans que el dia 19 de juliol estigueren a l'avantguarda de la lluita. Aquests viatges del President de la República reforcen l'esperit dels pobles ibèrics i especialment de Catalunya en la guerra civil que se'ns ha imposat.

El President de la República Espanyola ha estat rebut entusiàsticament pel poble català al llarg del seu viatge i acollit al Palau de la Generalitat als crims de «Visca Catalunya» i «Visca el President de la República». L'abraçada del President Companys amb el President Azaña ha segellat l'aliança indestructible dels nostres pobles en aquesta lluita per la llibertat.

L'Honorable President de la Generalitat, senyor Companys, que rebé els il·lustres visitants, abraçà emocionat el senyor Azaña i l'acompanyà al despatx presidencial. A l'antecala de la Presidència se celebrà una recepció. Acudiren a complimentar S. E. tots els consellers de la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, el general de la Divisió, senyor Aranguren; el comissari d'Ordre Públic, senyor Revèrtes, i representacions de les entitats polítiques i organitzacions antifeixistes.

Després, el President Companys reuní al seu despatx els consellers de la Generalitat. A la reunió hi assistí en lloc preferent S. E. el President de la República. Acabada la reunió, els reunits passaren a la Residència presidencial, on el senyor Azaña i els seus acompanyants soparen. El senyor Azaña, durant la seva estada a la nostra ciutat, serà hoste d'honor de l'Honorable President de Catalunya.

En el dia d'avui, el senyor Azaña i el seu seguí, desitjant conèixer i viure l'ambient de la Catalunya en lluita a mort amb el feixisme, realitzaran diverses visites.

ment i desinteressadament, acabar de derrotar els viciats i opressors d'Espanya, que, a més de posseir les fortunes més enormes, pretenien cobrir i lligar l'obrer, privant-lo indefinidament d'unes llibertats que ell intel·ligentment assolí en guanyar les eleccions de febrer.

«Camarada català, jo us saludo i admiro «Visca Catalunya antifeixista»!

Constantí GAIBAR

Alcanyí, octubre del 1936.

(Vegeu els dos primers reportatges en els números dels dies 3 i 15 propassats.)

Franco ofereix als nazis les mines de coure del Marroc

Un missatge que fou tramès per ràdio al Govern nazi pels representants d'Alemanya a la zona espanyola del Marroc ha permès de conèixer, en ésser captat per altres estacions receptores, els termes en què es proposen les negociacions entre els rebels i llurs proveïdors alemanys. En aquest missatge es donen tota mena de seguretats al Govern de Berlín d'exercir el control sobre determinades zones del Marroc, les quals seran especificades més endavant. L'acord entre els representants alemanys i Franco equival, segons el comunicat de referència, a la probabilitat d'un monopoli d'exportació de certes mines de coure que es troben a la zona espanyola. «Com que tots els negocis i les garanties necessàries —acaba dient el comunicat—, cal accelerar sense perdre de temps les mesures aptes per a satisfer les necessitats que ja coneixem...»

El personal de Ferrocarrils Catalans
lliura cada mes un dia d'haver per a les milícies

Pel personal d'aquests Ferrocarrils fou pres amb el major entusiasme l'acord unànime de desmarx mensualment i mentre durin les actuals circumstàncies, un dia d'haver per a les Milícies Antifeixistes. Per tant, ens congratulem en fer públic que han estat recaptaes i lliurades en els departaments corresponents les quantitats de pesseges 10.564,63 i 9.590,06 pessetes que corresponen respectivament als mesos d'Agost i setembre propassats.

Els mariners russos s'acomiaden

Ahir visitaren novament la caserna Carles Marx els camarades que componen la tripulació del vaixell «Ziriana», per tal d'acomodarse abans de retornar a la U. R. S. S. Amb tal motiu el Comitè responsable de la caserna i tots els milicians que actualment es troben en aquesta, feren als camarades russos cordials manifestacions de simpatia. S'organitzà un acte d'acomiadament en el qual posaren de manifest una vegada més els estrems vincles que agermanen els treballadors d'Espanya i de la U. R. S. S.

Nomenaments de magistrats

El «Diari Oficial» publica avui les disposicions següents: Del Departament de Justícia: Decret nomenant President de l'Audiència de Tarragona, el Magistrat Jaume Simó i Bojorull. Decret nomenant Magistrat de l'Audiència de Tarragona, el lletrat Ramon Aguiló i Gil.

ELS HIMNES DE LA REVOLUCIÓ, EN DISCOS

A benefici de les Milícies han estat impressionats pels obrers de la Companyia del Gramòfon S. A. E. els himnes anarquistes «A las barricadas» i «Hijos del pueblo», per l'Orfeó Català i l'Orquestra del Sindicat Musical.

Tambo han estat impressionats els himnes «Els Segadors» i «Himno de Riego», «La Marsellesa» i «La Internacional», per la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Lamote de Grignon.

Aquestes impressions fonogràfiques han estat calorosament elogiades per tots aquells que les han escoltades.

"Qualsevol que sigui tingut per liberal és afusellat", diu "Manchester Guardian"

Mr. BALDWIN ES CONSIDERAT COM UN "RO.G" A SEVILLA

El poble anglès no pot sentir altra cosa que repugnància

«El Manchester Guardian» publica una lletra adreçada a l'editor de l'esmentat periòdic, una lletra que per la seva importància tradum integralment: «Benvolgut senyor: El marqués de Merry del Val, ha escrit una lletra al públic britànic publicada pel «Morning Post» en la qual lletre clarament que la rebel·lió militar a Espanya no és un atac a la democràcia ni al liberalisme. Jo no crec que cap anglès pugui estar d'acord amb ell, si no està cegat pel terror al comunisme o bé ignora la història dels recents esdeveniments espanyols: els fets parlen d'una manera claríssima. Jo voldria demanar al marqués de Merry del Val perquè, si la rebel·lió no és un atac a les institucions democràtiques, els homes dels partits liberals d'Esquerra Republicana i l'«Union Republicana», són perseguits i afusellats a sang freda, arreu on manen els feixistes i carlins. Aquests homes liberals són perseguits més aferrissadament que els mateixos comunistes. I perquè els francmaçons són assassinats a tot arreu on se's troba? Els turistes de Gibraltar poden assabentar-se tranquil·lament, parlant una tarda amb les famílies de les víctimes de la guerra civil, doctors, advocats, mestres, comerciants, gent que moltes vegades eren anti-socialistes han estat afusellats pel sol fet d'ésser francmaçons.

Aquestes coses succeeixen als territoris d'Espanya ocupats pels feixistes. Qualsevol que sigui tingut per liberal és afusellat; Mr. Baldwin es considera com un «ro.g» a Sevilla. I aquests afusellaments continuen en proporcions que no tenen precedent en la història d'Europa Occidental. El partit militarista es proposa i ho diu, exterminar tots els seus enemics. Naturalment que també es realitzen assassinats i afusellaments al cantó del govern. Camperols exasperats, després de centúries de misèria, folla i causa de destí que els espera, han comès actes cruels.

El govern espanyol ha prohibit aquests assassinats; els líders dels partits del Front Popular, els anarquistes i lloisos, han deportat públicament aquests fets, i els han considerat com una desgràcia. Tinc a les meves mans una proclamació, publicada la setmana passada, pels anarquistes, que prohibeix en absolut, en els termes més severa, la persecució i afusellament de llurs enemics, sense un judici previ. Però no he vist ni he escoltat encara cap paraula pronunciada pel «partit de l'ordre», que planyís les execucions en massa i els assassinats comesos a diari a les ciutats i pobles que estan sota el seu domini.

Quantes persones s'han donat del que succeeix a Andalusia i a Extremadura? Els periodistes poden anar per tot arreu a les regions governamentals i visitar els camps de concentració i llocs d'execució. En canvi, a les regions rebels, es prenen grans precaucions per tal d'evitar que els forasters vegin quicòm que pugui ofendre llur susceptibilitat. I són tan severes les mesures preses que la majoria dels periodistes francesos anglesos i americans, a Sevilla o a Burgos, han estat expulsats d'Espanya o es troben a la presó. No obstant, diverses històries de fets presenciatats per observadors imparcials han arribat fins a nosaltres.

La terrible matança a la plaça de braus de Badajoz, l'altra esglaiadora matança de Mérida, escenes típiques d'avanc de «l'exèrcit nacionalista» que conquista Espanya amb moros, amb legió estrangera i amb aviadors estrangers.

Es que el marqués de Merry del Val dol dir en la seva lletra al poble britànic que aprova aquests fets?

Josep M. Gràcia, Valerià Echahun, Gregori Borràs i Alfred Antarell. L'advocat i ex-alcalde d'Osca, Manuel Sender, germà del conegut escriptor Ramon J. Sender, fou detingut i, després de 23 dies d'estar a la presó, fou afusellat junt amb Manuel Caldeira, alcalde d'Osca; Marian Santamaría, president de la Cambra de Comerç i regidor, i Pau Montañés, inspector-cap de primer ensenyament de la província, Lluís Galán, a l'«Esquerra Republicana».

Un nou transatlàntic

La marina mercant francesa ha vist augmentada la seva flota amb un nou transatlàntic que duu per nom «Ville d'Oran». Es tracta d'un paquebot moderníssim, destinat a la línia França-Algèria. El «Ville d'Oran» surt del port de Marsella per efectuar el viatge inaugural (Afi)

Catalunya!

A l'esquerra, una vista parcial de l'estany de Banyoles. - A la dreta, l'autor dels reportatges fotografiat en carreteres catalanes junt amb el seu xofer

Hauria desitjat haver-me quedat uns dies més a Banyoles, però els companys de Premsa al front m'esperen, per això no em queda més remei que marxar.

Ens acomiadem. Abans de partir, un vell d'uns 70 anys se'ns aia una em diu: «—Doncu una abraçada al meu fill, que és a Agullon, i digueu-li que la seva mare i jo estem bé, que no es preocupi per nosaltres, i que concentrar tots els seus anhelos a derrotar la canalla internacional i al manquen homes que ens avisi, que hi anirem tots. Els canals eno passaran! Abraça emocionat aquest bon ciutadà i empenen la nostra marxa cap a Figueres.

Quan arribem a aquesta població són aproximadament les 8 del vespre. Les ramblles i passeigs estan concorregutíssims, el jovent bull pels carrers amb un optimisme inusual. La gran població presenta un aspecte magnífic.

En passar pel carrer de Camarano, observo el magnífic local que al número 8 té el P.O.U.M. La meua curiositat m'empeny a pujar-hi a saludar els nostres companys de Figueres. Tot seguit formem una tertúlia, i em comencen a explicar l'ur actualció en el dia que les tropes de Figueres, enganysades per un capità, sortiren al carrer amb el propòsit de sumar-se al moviment. Sortosament —segueixen dient-me—, no hi hagué necessitat d'intervenció militar, car no es produí ni un sol dispar. Des d'aquell dia solament ens hem preocupat d'organitzar les nostres milícies, que cada dia vénen fent exercicis físics i instrucció militar, amb aplicació i perfecció tan sense parió, que avui es troben veritablement disposats i disciplinats per a formar ous companys. Després d'admirar els locals i romandre una bona estona amb aquests veritables santificats, em llanço novament al carrer per a poder fixar perfectament una idea del que és la població.

Em trobo amb el meu bon amic i bellíssima persona, Falcú Gens, al qual havia conegut en altres terres. Ja no em deixa de m' i em promet ensenyar-me tot allò més important de la seva estimada ciutat. Al dia següent visito el Comitè Executiu. Em rep el camarada Anselm Pinardel, el qual, amb el seu tracte peculiar, m'explica el funcionament de cada departament. Després fa referència a la intervenció del Comitè de Justícia, Instrucció, Obres públiques, Treball i als serveis de fronteres; en fi, és tan gran l'obra que ve realitzant aquest Comitè, que solament per a ella necessitaria diverses cròniques. Així, doncs, solament diré des d'aquí que estic agraïtíssim per les atencions i facilitats que d'aquest Comitè he rebut en tot moment.

part industrial de la població, per a donar-me compte del perfecte funcionament de totes les fàbriques i tallers.

Visitem el Sindicat Oleícola Garrotxa Empordanès i forem espèndidament rebuts pel personal tècnic, el qual ens mostrà la manera de funcionar d'aquesta fàbrica d'olis. Varem quedar admirats en veure les formosíssimes instal·lacions de maquinària que posseïx, mentre el comptable ens mostra els llibres, pels quals es pot veure l'enorme producció anual que sol ascendir a uns 120.000 quilos.

També quedo admirat en veure la importantíssima fàbrica de gas de coc que posseïx aquesta bella població industrial i en la qual treballen un gran nombre d'operaris que donen una producció diària d'uns 15.000 metres cúbics.

En veure la meua admiració immensa en contemplar aquestes importants indústries, el company Gens s'esforça i, desatentent el seu treball, m'ensenya altres importants indústries, tals com la Fàbrica de Gel la Sibiria, que per cert està dotada de tots els avenços del ram, la qual llança cada dia uns 7.000 quilos de gel al mercat. També som rebuts molt cordialment per l'encarregat de la importantíssima «Eidrelectrica Empordanesa», el qual ens ensenya la novíssima i àmplia sala on s'han instal·lat fa poc motors de producció elèctrica amb una força de 1.100 cavalls, dels quals 500 corresponen a un sol d'ells. De les moltes i importants indústries, després solament em puc entretenir a visitar les importants i cèlebres fàbriques de ciment.

Abundant tant a Figueres les petites indústries, que en algunes cases n'hi ha dues o tres. Totes funcionen amb completa normaltat, i en visitar-ne algunes, tals com les de Novoa i Pineda (tots dos marbristes), m'admira veure l'entusiasme i constància amb què els obrers hi treballen.

Jo hauria necessitat almenys deu o dotze dies per a donar-me una idea perfecta de la industrialitat d'aquestes importants poblacions catalanes, però la manca de temps, em porta a fer visites ràpides, sense que per això m'hagi deixat de donar perfecte compte de l'esperit treballador i empenedor d'aquest poble català al qual tant admiro.

Abans de sortir d'aquest gran focs industrial emportant-me m'inventa l'amic Gens a visitar el gran «Casino Menestral Figuerenc», de l'amplitud i majestuositat del qual restomovellat, i finalment la magnífica i ben dotada Biblioteca Popular, que, com en tots els pobles que he visitat, és freqüentadíssima, i per això m'inclino a pensar que aquestes són les columnes on es basa el geni industrial i treballador d'aquest poble català, fonamentalment culte, que sap, al·lunyant-se del vici, ac-

dir a Biblioteques, Escoles d'Arts i Oficis o altres institucions similars culturals.

Finalment deixem Figueres per a dirigir-nos a Santa Coloma de Farners.

Com que en arribar a Santa Coloma és de matinalada, em sembla més oportú saludar els camarades d'Arbúcies, ja que tinc notícies de l'entusiasme amb què el Comitè d'aquest poble treballa per la causa. Arribem, doncs, a aquesta població, i, després de saludar alguns companys, ens acompanyen al Comitè Antifeixista d'aquesta població, el qual ens exposa la seva actuació i signa com a obra cim d'aquesta la construcció d'una magnífica ambulància sanitària, que donava a les columnes Macià i Companys, capaç per a vuit places, amb lavabo, presilles i tots els avenços coneguts fins ara.

Mentre escric aquestes línies acaba d'arribar a Alcanyís aquesta abundància a què faig referència, i ha estat admirada per tot el poble i caps sanitaris de la columna, els quals m'encarreguen que agraïxi des d'aquestes ratlles al Comitè d'Arbúcies aquest obsequi en nom de la columna, ja que indubtablement és la millor de totes les nostres que avui circulen pel nostre front.

Ens acomiadem d'Arbúcies i retornem novament cap als nostres llocs.

Tornem a passar i contemplar al tra vegada la Barcelona heroica i novament seguim la costa.

Arribem a Tarragona i, sense de turrar-nos, seguim la carretera de Reus Casors.

A la fi veiem aparèixer la silueta del nostre Alcanyís, en el qual ja ens esperen tots els companys, que m'interroguen una i altra vegada sobre el meu parer envers les terres catalanes.

Comparteixo, doncs, la meua alegria amb ells, entre els quals mencionaré Lluís Capdevila, comissari i censor de Premsa de la quarta columna; el noble Vellilla, d'«El Diluvio»; Maset, de «La Humanitat»; el meu bon amic Grau, de «La Publicitat»; Calvet, de «Solidaridad Obrera»; i en fi, tots els meus companys de Premsa que col·laboren des del front per a donar a conèixer a la Catalunya de la roguarda els èxits i victòries que els seus germans assolixen en aquest front.

Aquí acaba, doncs, la meua narració. El poble català està en peu. Treballen milions d'homes i dones (alguna d'elles a molíssims quilòmetres dels fronts); però per això jo he visitat aquesta lloc més allunyat per a comprovar, amb gran alegria, que no oblidem un moment els seus germans de l'avantguarda i que estan en peu com ells, esperant que se'ls necessiti per a, espontània-

ESPEINARIS

El nou espectacle de varietats del Tivoli

L'Orquestra Planes constitueix el fons i la principal atracció del nou programa de varietats del Tivoli. Jaume Planes i els seus músics han sabut trobar el punt d'or de l'espectacle musical. Brillant, divertida, variada, l'orquestra Planes suscita l'interès i l'afecte de la simpatia del públic i es fa aplaudir intensament. La nota humorística és conreada pels músics amb singular habilitat i culmina en la paròdia d'òpera italiana que és un quadre divertidíssim.

En aquest nou programa de varietats del Tivoli, hi figuren com a estrelles Bella Dorita i Goyesca. La primera és una de les més populars estrelles frivo-

les, que queda potser un xic desplaçada en el marc del Tivoli. Almenys hauria de procurar que les seves cançons no fossin d'un plicant tan pujat... Goyesca és una excel·lent dansarina que dona unes belles interpretacions al ball espanyol.

En la resta del programa destaquem el «jongleu» Great Luso, d'una gran habilitat; la parella de ball Elia i Wilso, a la qual el públic feu repetir un tango fantasia; els parodistes Mikel's, etcètera.

El nombrós públic que ha acudit al Tivoli aquests dies ha celebrat extraordinàriament el nou espectacle.

Als Estats Units triomfen les obres destinades a condemnar la guerra

Des que Robert Sherwood va obrir el camí amb «Jedlo's Delight», els drames pacífics sorgien als Estats Units d'un darrer títol. El darrer de la sèrie és un de Howard Koch, titulat «L'Ance d'Or». Es tracta d'una obra satírica relativa a les relacions i submissió internacional d'un senador americà.

El cert és que el públic dels teatres de Nova York celebra extraordinàriament aquest gènere d'obres. A part de la capsa de l'humor, els autors de les satíres pacífiques fan arribar allò on volen llurs crítiques violentíssimes.

Hi ha, encara, un altre tipus d'o-

bra pacifista, d'una forma molt més seriosa. Una d'elles, deguda a un autor fins aleshores desconegut, va constituir el màxim èxit teatral de la temporada passada. Ara, hom prepara alguna altra estrena del teatre pacifista que ha despertat molta expectació.

«Deu milions d'espectres» — per exemple — és un violentíssim atac als traficants internacionals de la guerra i a llurs associats. Aquesta obra, que s'estrena la setmana passada al St. James Theater, de Nova York, està destinada a aixecar molta polseguera. En un dels personat-

ges, hom pot reconèixer fàcilment al Sr. Basil Zaharoff, el famós fabricant de canons. També altres personatges de l'obra pleten coneguts editors americans, en contacte amb el que ha estat anomenat el «rei de la mort».

Ja per endavant, Sidney Kingsley, l'autor de l'obra, va sortir al pas dels que tractarien «Deu milions d'espectres» com a un pamflet absurd. «Els caràcters i els incidents de la nova obra — ha dit — estan basats en la realitat, en lloc d'anar a cercar la seva inspiració en la pura invenció».

L'any 1804 els obrers anglesos morien a les fàbriques treballant dia i nit sota la dominació d'una burgesia inhumana. ¿Per què, avui, en nom de la llibertat, hem de fer festa el dissabte a la tarda, el diumenge i part del di-lluns, mentre al front, per culpa nostra, manca roba?

(De «Treball»)

El pacte de neutralitat

MUSSOLINI CONTINUA ENVIANT PROVISIONS ALS REBELS

De Roma, el 13 del mes corrent, ens donen detalls sobre la fabricació i el lliurament de material de guerra per als rebels. A fi de setembre, el Govern italià va fer a la casa Ernest Breda una comanda de 10.000 cartutxos de canó de 105. Amb motiu de la destinació d'aquest material, no fou posada cap marca ni senyal als obusos. D'aquesta manera no es podrà comprovar que el material rebut pels rebels sigui de procedència italiana. Els obrers que intervingueren en l'execució de l'operació quedaran fora amenaçats d'ésser empresonats si comunicaven a l'exterior qualsevol informe sobre aquesta fabricació especial. La primera expedició de 5.000 obusos va tenir lloc el 3 d'octubre i la segona alguns dies més tard. Els treballadors de l'empresa no varen poder saber el camí seguit per aquestes expedicions, puix que els empleats que en tingueren cura varen guardar estrictament el secret.

Durant els quatre dies que seguiren, el vaixell carregà material de guerra portat per via ferrada. Hi havia metralloides, detonadors i pistoles. El porta-totes els milicians armats fou Portugal; el capità del vaixell no deixà pas ignorar a la tripulació que aquests armaments anaven destinats als rebels. Sense que el motiu sigui ben precís, se sap que vuit milicians abandonaren el vaixell a Godingen, i tres altres feren el mateix a Danzig. Durant el carregament, aquesta part del port no fou accessible a cap treballador del moll. La mà d'obra necessària va ésser proporcionada pels sindicats «grocs» i adhuc entre els membres d'aquests alguns es negaren a treballar. Els obrers del port enviaren un telegrama de protesta al ministre de Negoci Estrangers de Polònia, el coronel Beck. Una vaga de protesta fou decidida.

Els milicians que posseeixin armament han de presentar-se immediatament

Els milicians inscrits a les diverses columnes i que posseeixin armament, han de presentar-se immediatament a la columna de Pedralbes, on rebdran ordres urgents. Els presentats també a la dita columna tots els milicians armats inscrits a la columna «Solidaridad Obrera», «Conselleria de Defensa», «Milícies Antifeixistes de Catalunya», Santil-

ELS ENVIOS DE MATERIAL ALEMANY I POLONESOS ALS REBELS

De Copenhaguen donen el 14 d'octubre, els detalls següents sobre les trameses als rebels. Hom ha pogut assabentar-se per corresponals de Danzig, dels carregaments de vaixelles de material de guerra. El 24 de setembre, el vaixell grec «Polymilla» arribà al port de Godingen. Va carregar 1.000 tones de municions portades per un vaixell danès, el «Bess», i 800 tones portades per un vaixell alemany. El vaixell grec ostentava el nom de «Sylvia», que no és pas el que té en realitat. El «Sylvia» sortí del port de Danzig el 25 de setembre. Va ancorar a la Westerplatte, part del port destinada a la marina de guerra polonesa.

Tombola-sorteig pro Milícies i Hospitals de sang

Números premiats en el sorteig efectuat el dia 19

Primer premi, número 822; segon, 1233; tercer, 964; quart, 1948; cinquè, 294; sisè, 43; setè, 598; vuitè, 1868; novè, 1069; 10, 314; 11, 426; 12, 1069; 13, 1692; 14, 1238; 15, 1835; 16, 366; 17, 278; 18, 540; 19, 161; 20, 965; 21, 1965; 22, 637; 23, 431; 24, 629; 25, 1830; 26, 1744; 27, 224; 28, 1788; 29, 204; 30, 1643; 31, 1554; 32, 1356; 33, 134; 34, 1531; 35, 1868; 36, 817; 37, 818; 38, 1725; 39, 1214; 40, 1751; 41, 24; 42, 1385; 43, 1616; 44, 793; 45, 830; 46, 273; 47, 902; 48, 1392; 49, 114; 50, 794.

Sebastià Faure parlarà avui per ràdio

Avui a dos quarts de nou del vespre parlarà davant del micròfon de la Radio CNT-FAI, el conegut escriptor anarquista francès, Sebastià Faure, el qual dissertarà sobre les seves impressions de la guerra antifeixista del proletariat espanyol. L'acte també serà retransmès per les emissores barcelonines R. A. de C. i Radio Barcelona.

Els festivals benèctics

Una altra vegada la Secció de Festivals Benèctics s'ha d'adreçar al poble de Catalunya per fer-li remarcar la necessitat ineludible que no hi pot haver ningú que aprofitant-se de les actuals circumstàncies, intenti fer un negoci a base de fer servir la bandera benèctica de víctimes del feixisme. Milícies antifeixistes o bé Hospitals de sang per celebrar festivals incontrolats i receptació dels quals ningú no sap on va a parar.

Cai, per a evitar això, que totes aquelles persones i organitzacions polítiques que vulguin fer algun festival a profit de Milícies, víctimes del feixisme o Hospitals de sang, que es proveixin abans de la corresponent autorització que lliura aquesta Secció, ja que en cas contrari no podrien celebrar-los i es trobarien amb molèsties que després serien molt de lamentar.

Per evitar això és necessari, també, que totes les Seccions de Festivals de Control procedixin a investigar si tots els festivals que diuen celebrar-se a profit de les Milícies, víctimes del feixisme o Hospitals de sang, estan autoritzats per aquesta Secció del Comissariat de Propaganda i en cas contrari, procediran a suspendre'ls i donar-ne compte immediatament a aquesta Secció de Festivals Benèctics, la qual dictarà les sancions oportunes a què es facin mereixedors els infractors de les disposicions vigents sobre aquesta matèria.

¿On voleu anar, avui?

Cartellera del teatre

(A tots els teatres començarà la funció a les 8 30 de la tarda, i a les 10 en punt de la nit)

APOLLU. — Companyia de urmes socials. Direcció: Salvador Borrà. Primera actuació: «Juguesca». Tercera: «LOS DOS FILLETES». Nit: «EL CRISTO MODERNO».

BARCELONA. — Companyia de Comèdia Paris-Ortiz. Tercera i nit: «QUE SOLO ME DEJAS».

CIUTAT. — Companyia de varietats. Tercera i nit, «Els Arzars». Gimmestres: «Roma», «Venditico», «Trio Olivera», «Barris començats», «Juguesca», «Arros», «Henry Harvey», «Parella de ball», «Tony Ray», «Presidenciador», «Maruja Espana», «Ballerina», «Armando Granada», «Ball espanyol», «Nelly Nao», «Culestus», «Germanes Revolucion», «Cant i ball», «Germanes d'òpera», «Perita de València», «Ballerina», «Consejo Heredia», «Ballerina», i «Napoleón's Orchestra».

COMEDIE. — Companyia de revistes. Tercera i nit: «La Fina Comedia». Direcció: Joaquim Valls. Mestres directors: Oriol de Zazara, Vondel i Montserrat. Tercera, «LAS DE VIADIEGO».

ESPAÑA. — Companyia de vodevil. Direcció: Josep Sureda. Primera actuació: «Pepeta Formosa». Tercera i nit: «LA DONA DE NINGÚ», de Joaquim Montero.

NOVETAT. — Companyia lírica. Tercera i nit: «LA CANCIÓN DEL OLIVERO», de «LA REVOLUCIÓN». Nit: «LA POBRE VALBUENA», de «LA REVOLUCIÓN».

NOU. — Companyia lírica catalana. Direcció: A. Noll. Primera actuació: «Enllaç». Tercera i nit: «FENÓMENS DE LA TERRA».

POLIORAMA. — Companyia de drama social. Tercera i nit: «LA MASCOTA». Primera actuació: «Asunción Casals». Tercera i nit: «JUDIT», de Maria Lluïsa Alcaraz.

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'òperes dirigida per Miquel Telada. Tercera: «LA MASCOTA». Nit: «LA MASCOTA».

ROMA. — Companyia de comèdies catalanes. Tercera i nit: «LA BRIGADA BLAVA» per tota la companyia. Dissabte: Estrena de «LA DESCABELLADA».

TIVOLI. — Companyia d'òpera. Tercera: «MADAME BUTTERFLY». Nit: Companyia de varietats. Exit de Jaume Planes i els seus discos vivents.

VICTORIA. — Companyia lírica catalana. Direcció: Pedro Segura. Tercera: «DONA FRANCISQUITA». Nit: «LOS BOHEMIOS» i «SAN JUAN DE LUZ».

AVINGUDA. — «La ombra del hampas»; «En la estratòfera»; Còmica i Dibuxos.

BALLS. — «La muerte de vacaciones»; «El crimen del Vanitas»; «Un secuestro sensacional»; Dibuxos.

BARCELONA. — «La algarie mentiras»; «Carnaval de la vida»; «Hombres en la vida»; «El pueblo en armas»; «Bosc»; «Justicia serrana»; «Doy mi amor»; «Grato sucesos»; Dibuxos.

BOHEMIA. — «Neblina»; «El rey de los condenados»; «Los seis misterios»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

BROADWAY. — «Roberta»; «La isla del tesoro»; «Pueros humanos».

CAPITOL. — «Fugitivos de la isla del Dabio»; «Domando fanfarrones»; Dibuxos.

CATALUNYA. — «Todo un hombre»; «Volando hacia Rio Janeiro»; «Unos deportes emocionantes i estropeados».

CINEMA. — «Miguel Fajardo»; «Unos deportes emocionantes i estropeados».

COLUMBI. — «Pompeya»; «Sud de la milia»; «La cena de los acusados»; «Almuerzo de circo»; Dibuxos.

COLISEUM. — «El hombre sin rostro»; «Comica Musical»; Dibuxos; «Mito (intermediario)»; Carmelita Pastor (ballarina); Orquestra Coliseum.

COMEDIA. — «El vengador de la frontera»; «Jaque de escándalo»; «La indomita»; Dibuxos.

COMTAL. — «Tiempo modernos»; «Melodía del cor»; «Tiempo modernos»; «La ciudad sin ley»; «Delicias»; «La picaresca musical»; «Amorosas»; «Los aguiluchos de la Fala»; «Gran atracción».

DIANA. — «Grandes ilusiones»; «El via está a bordo»; «Carne de caballería»; Dibuxos.

DIORAMA. — «La pequeña coronela»; «La vida empieza a los 40»; «El tuñante»; Còmica, Dibuxos; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

EDEN. — «Dibujos»; «Alma insurgente»; «Julietta compra un hijo»; «Domando al alma».

ENTRADA. — «Los de Buenos Aires»; «Dibujos»; «La reina del barrio»; «Don Quintín el Amargoso».

ESPLAT. — «Soldado profesional»; «El copo»; «Las quiero a todas».

EXCELSIOR. — «Alas Tús»; «Incertidumbre»; «La ciudad sin ley»; «P. A. I. en tierras de Aragón».

FANTASIA. — Documental, Còmica, Movimiento revolucionario, «Tierra de pasiones»; «La llama eterna».

FERRA. — «Jaque al Rey»; «El reloj del abuelito»; «Regatas en P. A. I. en tierras de Aragón».

FLODIA. — «Canción de guerra»; «La Venusa rubia»; «Adios a las armas»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

FRIGOLI. — «Vuelan mis canciones»; «Pasos a la juventud»; «Princesa por un mes».

FOC NOU. — «Una semana de vida»; «La vestida de rojo»; «La vida es amorosa»; Dibuxos.

GALVANY. — «Un hombre sin entrañas»; «Yo vivo mi vida»; «El perro de Flan-des»; Revista.

GAYARRE. — «Gran atracción»; «Pueros humanos»; «El pan nuestro»; «El pueblo en armas»; «Soldadito del amor»; «Tiempo modernos».

IBERIC. — «El derecho a la felicidad»; «Rumbo al Cairo»; «El pueblo en armas»; «Melodía de Broadway»; Dibuxos.

INTIM. — «El cantor del río»; «Enemigos íntimos»; «El brindis de la muerte»; Dibuxos.

IRIS PARK. — «Vidas rotas»; «Boleros»; «Mares de China»; Dibuxos; «Los Aguiluchos de la F. A. I.».

KURSAAL. — «La sombra del hampas»; «En la estratòfera»; Còmica; Dibuxos.

LAFAYETTE. — «Todo corazón»; «Cuando un hombre es un hombre»; Dibuxos; «El arrabal».

LIGUE. — «El rey de los condenados»; «Neblina»; «Los seis misterios»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

MARITIC. — «La pequeña coronela»; «La vida empieza a los 40».

MARINIA. — «Còmica»; Dibuxos.

MARTELIC. — «Pueros humanos»; «El pan nuestro»; «Gran atracción»; Revista; Dibuxos.

MANON. — «Un hombre sin entrañas»; «Yo vivo mi vida»; «El perro de Flan-des»; Revista.

MARINA. — «Dibujos Popeye»; «Alma insurgente»; «El príncipe encantador»; «La dama atrevida».

MARYLAND. — «Tovaritch (camarada)»; «La edad de piedra»; Musical.

MARYLAND. — «Tovaritch (camarada)»; «La edad de piedra»; Musical.

MAXIM. — «La vida empieza a los 40»; «La cena de los acusados»; «El in-

EL RESULTAT D'UN FESTIVAL

Diumenge va tenir lloc el festival organitzat per la Penya Cors d'Or i la Joventut Flequera. Hi assistí un públic considerable, que volgué així contribuir a la finalitat benèctica de la representació.

Un elenc d'aficionats representà el sainet de Mantua «La reina del terrat». Fou una interpretació molt encertada, especialment per part de la protagonista, la senyoreta Maria Teresa Montejó. S'hi vela, en la representació, la mà experta d'aficionats, com són els directores del conjunt, els companys Amat i Castelló.

Un ball tancà el programa. Per cert que els components de l'orquestra, el nom de la qual sentim haver oblidat, cediren llurs honoraris per a engruixir la recepta.

El resultat econòmic no pot ésser més falaguer. Deduides les despeses, restaren 1.102'55 pessetes que, tal com resaven els anuncis, han estat ingressades per la Joventut «La Fala», Comitè de recepció de gèneres per a les Milícies Antifeixistes.

TEMPORADA OFICIAL DE REESTRENES I GRANS ESTRENES

Setmana del 19 al 25 d'Octubre

ARENES «La Ciutat sense Lleia». «Incertidumbre». Dibujos color.	FEMINA «Xec al rei». Còmica. Reportatge. Esports.
ASTORIA i MARYLAND «Camarada Tovaritch». «L'Edad de Piedra». Musical tinteol.	GOYA «Temps Moderns». «Soldadito de Amor». «Raffles».
ATLANTIC i SAVOY «Les gegantines sèrps». «Festa hindú». «Pelxos de la inferna». «La Costa Brava catalana».	KURSAAL i AVINGUDA «Ombra de la xusma». «En l'estratòfera». Còmica. Dibujos.
CAPITOL «Fugitivos de l'illa del Dabio». «Domando fanfarrones». Dibujos.	MIRIA «Nits blanques de Sant Petersburg». «Secret de Charlie Chan». «Entre dos cors». Varietats artístiques.
CATALUNYA «Tot un home». «Volant vers Rio Janeiro». Musical tinteol.	NURIA i TETUAN «Temps Moderns». «Melodía del Cor». «Soldadito de Amor». «Doctor Arrowsmith».
COLISEUM «L'home sense rostre». «Aventura furiosa». Còmica.	PATHE PALACE «La Ciutat sense Lleia». «Incertidumbre». Dibujos color.
COMTAL «Temps Moderns». «Melodía del Cor». Cavallista.	SMART «La Ciutat sense Lleia». «Incertidumbre». Dibuj negre.
EXCELSIOR «La Ciutat sense Lleia». «Incertidumbre». Dibuj negre. «Alas Tús».	URQUINAONA «Home o Ratolí». «Nit d'estrells». «Aventura furiosa».

mirador discret

Barcelona, amant de la música

Al Tivoli ha tingut lloc darrerament la representació de dues obres ben característiques i conegudes de Puccini: «Madame Butterfly» i «La Bohème», velles òperes que no aconseguíem, però, cansar els innombrables admiradors de la música italiana. Malgrat la nostra manca d'entusiasme per aquestes òperes, amb mentalitat d'una fàcil sensibilitat, hem de reconèixer que són les millors de Puccini, i sens dubte les que aconseguíem mobilitzar al seu anunci un nombre major de devots operístics.

Aquesta vegada han tingut un bon repartiment. Carme Bau-Bonaplata i el tenor Sanagostino han estat els intèrprets de «Madame Butterfly» i Hipòlit Lázaro i Concepció Oliver brables admiradors de la música italiana. Malgrat la nostra manca d'entusiasme per aquestes òperes, amb mentalitat d'una fàcil sensibilitat, hem de reconèixer que són les millors de Puccini, i sens dubte les que aconseguíem mobilitzar al seu anunci un nombre major de devots operístics.

Al Teatre Barcelona ha tingut lloc el primer recital musical que organitza el Comitè Econòmic del Teatre. Aquest any a càrrec de la cantant Lluïsa Lape-Ves, soprano de veu extensa i segura que interpretà una sèrie de bel·líssims cançons de Schubert, Schumann, Leove, Jensen, Wolf, Strauss, Brahms i Falla. Fou molt aplaudida pel públic, que si bé no era molt nombrós, seguí amb molta atenció aquest primer recital.

Els artistes són solidaris d'aquesta guerra

El conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, assistí ahir a la tombola sorteig del Sindicat de Decoradors i Belle Oficis (U.G.T.). Amb la seva visita va inaugurar oficialment aquesta tombola a favor de les Milícies i dels Hospitals de Sang.

Quan entrà el conseller, els jardins de davant de can Llobet i al recinte on s'alcen les casetes de fusta de l'exposició estaven ocupats totalment de visitants, els quals tributaren una gran ovació al senyor Ventura Gassol, mentre la radio deixava sentir «Els Segadors».

Immediatament el conseller de Cultura s'adreçà als assistents a l'acte i digué entre altres coses:

«Els artistes catalans estan al costat dels homes que lluiten al front. Senten els anhelos de la Revolució que vivim. Vull fer remarcar que els artistes de la tombola sorteig del Sindicat de Decoradors i Belle Oficis (U.G.T.). Amb la seva visita va inaugurar oficialment aquesta tombola a favor de les Milícies i dels Hospitals de Sang.

«L'artista és un home del poble, i amb el cisel, la ploma, el martell o els colors, ha de plasmar el que vivim. A veure!»

Cartellera del cinema

SESSIONS TARDA I NIT

ACTUALITATS. — «La bella Escocia»; «Viva Willie»; «En las montañas Iria»; «Los fusileros sin balas».

ALIANÇA. — «Deafie de pelirrojos»; «Alas escribe la historia»; «El martirio de la muerte»; Dibuxos.

AMERICA. — «Una semana de feicidismo»; «La vestida de rojo»; «La vida es amorosa»; Dibuxos.

ARENES. — «La Ciudad sin Ley»; «Incertidumbre»; «Pueros humanos»; Revista; Dibuxos.

ARNAU. — «Roberta»; «Pueros humanos»; «La isla del tesoro».

ASTORIA. — «Camarada Tovaritch»; «L'Edad de Piedra»; «Camarada»; Orquestra Astoria.

ATLANTIC. — «El mundo de los normal»; «Barcos orientales»; Còmica; esportiu; Dibuxos; «La marcha del tiempo» (núm. 7).

AVINGUDA. — «La ombra del hampas»; «En la estratòfera»; Còmica i Dibuxos.

BALLS. — «La muerte de vacaciones»; «El crimen del Vanitas»; «Un secuestro sensacional»; Dibuxos.

BARCELONA. — «La algarie mentiras»; «Carnaval de la vida»; «Hombres en la vida»; «El pueblo en armas»; «Bosc»; «Justicia serrana»; «Doy mi amor»; «Grato sucesos»; Dibuxos.

BOHEMIA. — «Neblina»; «El rey de los condenados»; «Los seis misterios»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

BROADWAY. — «Roberta»; «La isla del tesoro»; «Pueros humanos».

CAPITOL. — «Fugitivos de la isla del Dabio»; «Domando fanfarrones»; Dibuxos.

CATALUNYA. — «Todo un hombre»; «Volando hacia Rio Janeiro»; «Unos deportes emocionantes i estropeados».

CINEMA. — «Miguel Fajardo»; «Unos deportes emocionantes i estropeados».

COLUMBI. — «Pompeya»; «Sud de la milia»; «La cena de los acusados»; «Almuerzo de circo»; Dibuxos.

COLISEUM. — «El hombre sin rostro»; «Comica Musical»; Dibuxos; «Mito (intermediario)»; Carmelita Pastor (ballarina); Orquestra Coliseum.

COMEDIA. — «El vengador de la frontera»; «Jaque de escándalo»; «La indomita»; Dibuxos.

COMTAL. — «Tiempo modernos»; «Melodía del cor»; «Tiempo modernos»; «La ciudad sin ley»; «Delicias»; «La picaresca musical»; «Amorosas»; «Los aguiluchos de la Fala»; «Gran atracción».

DIANA. — «Grandes ilusiones»; «El via está a bordo»; «Carne de caballería»; Dibuxos.

DIORAMA. — «La pequeña coronela»; «La vida empieza a los 40»; «El tuñante»; Còmica, Dibuxos; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

EDEN. — «Dibujos»; «Alma insurgente»; «Julietta compra un hijo»; «Domando al alma».

ENTRADA. — «Los de Buenos Aires»; «Dibujos»; «La reina del barrio»; «Don Quintín el Amargoso».

ESPLAT. — «Soldado profesional»; «El copo»; «Las quiero a todas».

EXCELSIOR. — «Alas Tús»; «Incertidumbre»; «La ciudad sin ley»; «P. A. I. en tierras de Aragón».

FANTASIA. — Documental, Còmica, Movimiento revolucionario, «Tierra de pasiones»; «La llama eterna».

FERRA. — «Jaque al Rey»; «El reloj del abuelito»; «Regatas en P. A. I. en tierras de Aragón».

FLODIA. — «Canción de guerra»; «La Venusa rubia»; «Adios a las armas»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

FRIGOLI. — «Vuelan mis canciones»; «Pasos a la juventud»; «Princesa por un mes».

FOC NOU. — «Una semana de vida»; «La vestida de rojo»; «La vida es amorosa»; Dibuxos.

GALVANY. — «Un hombre sin entrañas»; «Yo vivo mi vida»; «El perro de Flan-des»; Revista.

GAYARRE. — «Gran atracción»; «Pueros humanos»; «El pan nuestro»; «El pueblo en armas»; «Soldadito del amor»; «Tiempo modernos».

IBERIC. — «El derecho a la felicidad»; «Rumbo al Cairo»; «El pueblo en armas»; «Melodía de Broadway»; Dibuxos.

INTIM. — «El cantor del río»; «Enemigos íntimos»; «El brindis de la muerte»; Dibuxos.

IRIS PARK. — «Vidas rotas»; «Boleros»; «Mares de China»; Dibuxos; «Los Aguiluchos de la F. A. I.».

KURSAAL. — «La sombra del hampas»; «En la estratòfera»; Còmica; Dibuxos.

LAFAYETTE. — «Todo corazón»; «Cuando un hombre es un hombre»; Dibuxos; «El arrabal».

LIGUE. — «El rey de los condenados»; «Neblina»; «Los seis misterios»; «El pueblo en armas» (núm. 6); Dibuxos.

MARITIC. — «La pequeña coronela»; «La vida empieza a los 40».

MARINIA. — «Còmica»; Dibuxos.

MARTELIC. — «Pueros humanos»; «El pan nuestro»; «Gran atracción»; Revista; Dibuxos.

MANON. — «Un hombre sin entrañas»; «Yo vivo mi vida»; «El perro de Flan-des»; Revista.

MARINA. — «Dibujos Popeye»; «Alma insurgente»; «El príncipe encantador»; «La dama atrevida».

MARYLAND. — «Tovaritch (camarada)»; «La edad de piedra»; Musical.

MARYLAND. — «Tovaritch (camarada)»; «La edad de piedra»; Musical.

MAXIM. — «La vida empieza a los 40»; «La cena de los acusados»; «El in-

ULTIMA HORA

prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que no faci amb l'entenció necessària. Això ens evitarià d'haver de deixar sense publicar moltes gaselles que ara fan tard.

90.000 francos escolten dempeus i el puny enlaire, «La Santa Espina»

Catalunya, l'esperit de la nostra terra, ha triomfat una vegada més a França. La cobla Barcelona fou escoltada i aplaudida per nombrosos milers de persones, al «Palau de la Música», durant la festa organitzada pel proletariat de la veïna nació.

La festa socialista, el plat fort de la qual era la Cobla, es desenvolupà amb un ritme emocionant.

Léon Blum presidí l'acte i féu un parlament, reportat ahir ja pel nostre diari.

Abans del moment que la Cobla Barcelona iniciés el seu brillant concert, el company Dally, representant del Comissariat de Propaganda a París, en feu la presentació dient que les cançons i altres catalans són un alt exponent del goig de viure, i aquest goig no existeix entre els esclaus.

Catalunya — continuà — no ho ha d'ésser mai més.

Catalunya sempre restarà dempeus.

Ens poden mancar elements — finalment — però de coratge ens en sobra per a la victòria.

Seguidament la Cobla Barcelona féu sentir les melodies i ritmes de la dansa catalana, que foren escoltats amb interès i emoció.

Triomfaren plenament les partitures de Garreta, Català, Morera d'Altura.

El punt dolc de l'entusiasme l'obtingué «La Santa Espina», que fou escoltada dempeus i amb el puny enlaire, per 90.000 persones.

Fou amb els himnes de la nostra terra, «Els Segadors», «Himne de Riego» i «La Internacional» que terminà l'actuació de la nostra Cobla.

Léon Blum, President del Govern francès, plo d'entusiasme, feliçment personalment els músics catalans.

El company Dally féu ofrena, a l'esposa del President, d'un ramell de roses, la qual, emocionada, agrai-

l'ofertament i expressà l'intens plaer d'haver escoltat la típica música catalana.

El President regreà el representant del Comissariat de Propaganda per l'èxit català i l'oportunitat de l'acte.

La premsa francesa dedica sincers elogis a la Cobla de la Generalitat per assolir el gran èxit al «Palau de la Música».

En l'acte de París hom observà uns detalls.

La Cobla Barcelona congregà nombrosos mil persones. Léon Blum presideix i reconeix el temps català.

La premsa francesa hi posa considerable atenció.

Les cançons catalanes tenen la virtut d'alcèsser l'interès sentimental d'un poble.

Davant d'això què és que pot posar la Secció d'Aixafar el poble català?

Anuncieu a

ULTIMA HORA

El diari popular del vespre

ESPORTS

LA BOXA ARREU DEL MON

Un gran campió, entrenador

Com l'espectre dels temps heroics de la boxa passen a la història, el més gran campió del món de la boxa, el més gran i el més gran campió del món que ha tingut aquest esport, tan macià, tan violent, i que tant de boxadors més perillós de la nostra època, com Joe Louis, era un home negre, un boxador de color.

L'home del somriure brutal, del mirar dominant i cruel, el boxador fred, ser, insensible als cops, campió invencible durant set anys, l'home dels mil vestits excèntrics, que es podia donar tots els gustos i permetre totes les llibertats ha canviat totalment. Les aclamacions, l'admiració de tothom que arreu del món el seguia, s'han tornat unes mirades i uns comentaris en veu baixa, bo i planyent-lo. «Pobre Johnson», llegia el diari de la meua casa, «un home negre, un boxador de color, el record dels seus triomfs, la ingenuïtat de l'actual generació que el veu, el mira i no en fa cas, li fa amarg el record dels seus passats temps d'esplendor de quan era campió del món i tothom l'admirava, de quan nedava en l'or».

Jack Johnson, el campió de la boxa, ha estat la figura més popular de la història de la boxa, i fou ell, no en dubte pas, el qui amb el seu prestigi, amb la seva personalitat, creà l'afició que encara avui perdura per les coses de la boxa, l'admiració que hom sent pels boxadors negres americans.

Com tothom, aquest negre també té ànima, sentida, afició, i com tant d'altres volgué tornar al ring, als 35 anys.

L'home que en deixar la boxa arruïnada, el boxador que després de lluitar contra potents adversaris als quals vencé, es veié en la necessitat de lluitar per la vida, per a no morir-se de fam, l'home que esguiré impressionat, que dirigí una orquestra, que escriví les seves memòries com els grans generals, té una exhibició que no varen convèncer ningú, ni tan sols a ell mateix.

Decididament, Jack Johnson s'havia acabat; el vencedor de Chovvst, el vencedor de Brooks, Horace Miles, Georges Lawler, Dan Murphy, Ed. Johnson, Joe Kennedy, Klondyke, Jack Jeffries, Joe Butler, Sam Mac Vea, Denver Martin, Jim Jeffries, Walter Johnson, Morris Harris, Bob Kerns, Black Bill, Peter Felix, Bob Fitzsimmons, Kid Cutler, Jim Flynn, Ben Taylor, Stanley Ketchel i altres grans boxadors per k. o., ja no existia; del gran campió del món, campió de Reno amb James Jim Jeffries, ja no restava res, solament existia ara en la persona del que fou al ring el gran Jack Johnson d'abans, el campió de Galveston, de l'Estat de Texas, Jack Arthur.

El somrient sempre, com abans, però amb un somriure trágic, que més aviat és una ganyota de dolor, passava avui pels carrers de Nova York aquest gegant negre, vengut, cobert pels anys i la desgràcia.

Mirau, aquell és el gran Jack Johnson, l'heroi de Reno, no el coneixeu? No. No el coneixen i no sabran res del combat de Reno. Ignoren per complet les glòries d'aquell famós campió vençut per James Jim Jeffries, el combat vençut al campionat del món del pes fort, entre el negre

campió Jack Johnson i el representant dels blancs, l'ex-campió James Jim Jeffries.

No saben que l'esmentat combat entre aquests dos homes de raça i de color diferents fou l'inici d'aquesta guerra sorda, cruel, amb que tot pels boxadors de color iose per a obrir-se camí vers el títol al país dels rascacels.

Ignoren que aquest enfront fou un dels primers èxits del dinàmic organitzador Tex Richards i que en el contracte feta el següent:

Entre els sotsgants James Jim Jeffries i John Arthur Johnson resta convingut el següent:

1. Ambedós homes accepten combatre per al títol de campió del món.

2. Així mateix, s'ofereixen per a combatre pel club organitzador o persona que ofereixi millors condicions econòmiques.

3. Les proposicions per a aquest combat hauran d'ésser efectuades a l'abans de les tres del dia 1 de desembre del 1909 a l'Hotel Albany, de Nova York.

4. Tota persona o club organitzador que vulgui fer una proposició per a aquest enfront, és pregat d'enviar un representant que dipositarà 5.000 dòlars com a garantia de la seva bona fe.

5. L'àrbitre serà escollit de comú acord per ambedós boxadors i una vegada la «bossa» de l'esmentat enfront hagi estat acceptada.

6. Resta convingut que aquest combat es disputarà a la distància de 45 repasses, almenys.

7. La «bossa» serà dividida a raó del 75 per 100 per al vencedor i el 25 per 100 per al vençut.

8. Els dos adversaris accepten disputar, en signar el present contracte, entre les mans de Mr. Robert P. Murphy, de Nova York, la quantitat de 10.000 dòlars. D'aquesta quantitat, 5.000 dòlars constituïren una aposta personal sobre el resultat de l'enfront, i els altres 5.000 resten com a garantia del compliment del present article.

9. Aquest combat tindrà lloc, al més tardar, el dia 5 de juliol de l'any 1910.

10. Resta convingut, de comú acord entre ambedós boxadors, que el combat es disputarà sota els exactes Reglaments del marqués de Queensberry i amb guants de cinc unces.

11. El dipositarí definitiu de les apostes serà designat de comú acord i una vegada conegut el club o persona organitzadora, el 29 d'octubre del 1909.

Signat: James J. Jeffries. John Arthur Johnson.

Com a detalls curiosos, cal fer remarcar que l'organitzador, com ja hem dit abans, fou el després famós organitzador Tex Richards, que la recaptació total fou de 570.775 dòlars; que pagaren entrada 15.760 persones; que els passis de favor foren 760; que el preu de les localitats oscil·la entre 10 i 50 dòlars i que ambedós boxadors s'embossaren 100.000 dòlars per drets cinematogràfics.

Heus ací, lector, els detalls del contracte per al campionat del món més apassionant que s'ha disputat mai i entre dos dels més fermes campions de tots els temps. El combat tingué lloc el 4 de juliol del 1910 i

JACK JOHNSON, l'ex-campió del món del pes fort, que ha estat milionari, director d'orquestra, escriptor i ha acabat essent entrenador

en fou vencedor per k. o. a la quinzena repassa aquest ex-gran campió que passava miserablement pels carrers de Nova York.

Aleshores Jeffries tenia 35 anys i Johnson, 32.

Ara fa solament deu anys, quan Jack Johnson en tenia 48, encara vençut netament Pat Lester, un jove boxador que prometia molt... Però Jack Johnson, com el vi vell, encara era massa bo per a ell.

Aquest fou Jack Johnson, aquest fou el gran campió que sembla la gran afició a la boxa que ha brotat per tot el món.

I avui, vell, vençut, no és res més que un modest entrenador, el qual, cap de les noves figures no el volen per a conseller.

La boxa és un esport que es modernitza també, i Johnson resulta un xic antiquat.

WARRIOR

Maurice Richard, nou rècordman de l'hora llançada

Novament ha estat batut el rècord de l'hora llançada, que fins ara tenia l'italià Olmo. El francès Maurice Richard, el flamant guanyador, cobrí en una hora 45 quilòmetres, 398 metres.

Giuseppe Olmo el tenia amb 45 quilòmetres, 90 metres.

Com pòdeu veure, el rècord ha estat batut pel que podríem dir-ne la mínima diferència, o sigui, per 308 metres.

Heus ací l'història d'aquest clàssic i original rècord:

Data	Promedi	Rècordman	VELODROM ON ES CELEBRA
11 maig	1893-35,325	H. Desgrange (Fr.), amateur.	Paris-Buffalo (333 m. 33).
21 octubre	1894-38,220	Jules Dubois (Fr.), prof.	Paris-Buffalo (333 m. 33).
30 juliol	1897-39,240	M. Van den Eynde (Belg.), prof.	Paris-Municip. (400 m.)
9 juliol	1898-40,781	W. W. Hamilton (Am.), prof.	Denver Colorado, U. S. A.
24 agost	1905-41,110	Petit-Breton (Fr.), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
20 juny	1907-41,110	M. Berthet (Fr.), am.	Paris-Buffalo (330 m.)
22 agost	1912-42,122	Oscar Egg (Suïssa), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
27 juliol	1913-42,306	Rich. Weise (Aleml), prof.	Berlin-Zehl. (333 m. 33).
7 agost	1913-42,741	Marcel Berthet (Fr.), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
21 agost	1913-43,523	Oscar Egg (Suïssa), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
20 setembre	1913-43,775	Marcel Berthet (Fr.), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
18 juliol	1914-44,247	Oscar Egg (Suïssa), prof.	Paris-Buffalo (330 m.)
25 agost	1923-44,588	P. Van Hout (Hol.), prof.	Tilbourg (400 m.)
29 agost	1933-44,777	Maurice Richard (Fr.), prof.	Saint-Trond (290 m.)
30 octubre	1935-45,069	Giuseppe Olmo (It.), prof.	Val Vigorelli, Milà.
14 octubre	1936-45,318	Maurice Richard.	Milà.

El festival benèfic del Barcelona L. T. C.

Els amateurs bateren els professionals per tres victòries a una

La jornada d'ahir, segona del festival benèfic organitzat pel Barcelona L. T. C., que fou magnífica sota tots els aspectes, acabà amb la victòria dels amateurs sobre els professionals, per tres victòries a una.

Encara que tots els partits celebrats foren interessants, cal destacar per l'esplendïd joc realitzat, el que jugaren Massip i Galvany, que deixà un bon record entre els aficionats al tennis.

Ja es preveia que la topada entre aquestes dues raquetes seria quelcom notable, però ningú no podia imaginar-se que la realitat estigués per damunt d'aquelles optimistes suposicions.

Fou una lluita memorable, en el transcurs de la qual els espectadors i belles jugades es succeïren sen-

se interrupció, donant motiu al públic per tal que s'entusiasmés amb aquella prodigiositat de bon joc.

El campió d'Espanya va haver de cedir davant el joc esplendïd del seu adversari, puix que Galvany es presentà a la pista, convençut de les seves grans possibilitats, amb una moral i seguretat esplendides.

En aquesta causa i a haver sabut distribuir les seves forces en la lluita es basa el triomf merescut de Galvany.

L'altre matx el disputaren Carles i Gimeno i vencé netament el primer, sense que Gimeno pogués rehabilitar-se de la seva actuació anterior davant de Massip.

Carles jugà amb una regularitat notable i amb una confiança en si mateix realment extraordinària. Vengem, si no, la seva gesta de remuntar el primer set en què era dominat per 4 jocs a 1 i que guanyà per 6-4 apuntant-se 5 games següents.

Fordé el segon set en per 6 a 0, capaç de desanimar qualsevol; però Carles llui diumenge un gran joc i s'emportà sense massa dificultat els dos sets següents i amb ella la merescuda victòria.

El resultat dels partits fou el següent:

Carles vencé Gimeno per 6-4, 0-6, 6-4 i 6-3.

Galvany a Massip per 1-6, 10-8, 6-3 i 8-6.

Res de nou a la segona jornada del Concurs de Tardor del C. N. Barcelona

La segona sessió del Concurs preparatori de tardor que inicia fa vuit dies el Club Natació Barcelona, no ens ha portat res de nou.

Ampli participació molt semblant a la primera jornada, no va destacar altra cosa que la lluita en la cursa de 200 metres dors categoria de debutants, en la qual Moyà vencé una altra vegada Rovira, debutant a haver desenvolupat una millor tècnica.

En les altres categories, tant masculines com femenines, tampoc no hi ha cap novetat; unes curses infantils força competides i interessants, però res més.

Quant al matx de water-polo, fou una repetició del primer celebrat en el qual s'evidencià d'una manera clara la manca d'entrenament de la majoria dels nedadors.

En alguns moments del partit, s'incineraren algunes excel·lents jugades, però la majoria d'elles s'estavellaren infamement per la poca preparació anotada.

Heus ací els resultats de les diverses proves:

200 metres dors, debutants. — 1. Moyà, 3 m. 08 s. 3-10; 2. Rovira, 3 m.

09 s. 6-10; 3. Murieladas, 3 m. 11 s. 6-10; 4. Fernández, m. 17 s. 9-10; 5. Palau, 3 m. 18 s. 3-10; 6. Balanzó, 3 m. 34 s. 7-10; 7. Castillo, 3 m. 37 s. 8-10.

200 m. dors femenines. — 1. Carmona, 3 m. 47 s. 8-10; 2. Fernández, 4 m. 13 s.; 3. Albert II, 4 m. 41 s. 3-10.

100 m. infantils (13 i 14 anys). — 1. Matesanz, 1 m. 16 s.; 2. Cortés, m. 23 s. 7-10; 3. Cases II, 1 m. 23 s. 8-10.

100 m. infantils femenines (13 i 14 anys). — 1. Ponsati, 1 m. 26 s. 2-10; 2. Miquel, 1 m. 34 s. 6-10; 3. Juandó, 1 m. 41 s.; 4. Boda, 1 m. 45 s.

33 m. infantils (menors de 12 anys). — 1. Montia, 26 s. 1-10; 2. Albert, 27 s. 1-10; 3. Ponsati 27 s. 2-10; Miquel, 27 s. 5-17; 5. R. Giménez, 27 s. 6-10; Matesanz, 29 s. 1-10.

33 m. infantils femenines (menors de 12 anys). — 1. Rovira, 28 s. 4-10; 2. Cases, 31 s. 2-10; 3. Boda II, 38 s. 9-10.

200 m. dors (seniors). — 1. C. Bonacasa, 3 m. 00 s. 3-10.

200 metres braça, femenina. — 1. E. Soriano, 3 m. 40 s. 8-10.

Micó lluitarà a Roma contra Tamagnini

El nostre boxador, el popular Micó, torna a obrir-se camí pels rings europeus, i després de la seva victòria sobre Marius Bianchini, serà oposat al nou campió europeu del pes lleuger Tamagnini.

El matx ha desvetllat, al seu sol, un interès especialíssim, i tothom creu que el català té certes probabilitats d'èxit sobre el campió.

El combat tindrà lloc a Roma el pròxim dia 24.

No cal dir que desitgem al popular i simpàtic Micó molta sort i molt èxit.

L'aviador rus Molokov porta a terme un "raid" de 30.000 kms.

Moscou, 17. — El pilot rus V. Molokov ha iniciat l'anunciat vol de 30.000 quilòmetres, el dia 30 de setembre, sortint de Moskou cap a Krasnoyarsk. L'enorme distància del seu vol l'efectuarà sobre circuit artí-

El dia 4 de l'actual, a les sis del matí, l'heroi de la Unió Soviètica aterrà a Obi, població del departament de Novosibirsk, havent fet prèviament escala a Kazan, Sverdlovsk i Tiumen. El dia següent repreneu el vol cap a Krasnoyarsk, on arribà el mateix dia, a les 4:40 de la tarda.

gran guerra, perfeccionat i modernitzat. La seva destinació aparent era Itàlia, però en realitat anava adreçat al quarter general dels rebels espanyols. Els operaris de Scpel es declararen en vaga i junt amb els per solidaritat ho feren els de la indústria química.

La policia portà a terme un centenar de detencions a Scpel i a Ypso.

ELS OBRERS ALEMANYS COTITZEN PER LLURS CAMARADES D'ESpanya

El servei internacional dels obrers del transport (I. T. F.), ens comuniquen que a diverses empreses alemanyes, els obrers de les quals coneixen mitjans per a l'exportació de capital, malgrat les restriccions en vigor i de l'activitat de la «Gestapo», han efectuat diverses recaptacions a favor dels camarades espanyols que lluiten per la llibertat.

Per aquest motiu han estat designats setenta obrers a Aix-la-Chapelle, a les fàbriques de vagons «Talbot», com també a les fàbriques de construcció d'aparells «Garbo-Lahmeyer» i a més en foren designats quaranta que pertanyien a les tropes d'assalt del nazis.

LA SUBSCRIPCIÓ DE «LE PEUPLE», PER LA LIBERTAT D'ESpanya

La llista 64 importa 4.788 francs, que afegida a les llistes posteriors assolirà la xifra de 1.104.549 francs. Aquesta és la quantitat recaptada fins avui pel periòdic òrgan de la Central Sindical de la C. G. T., de França.

El rècord del món de l'hora en bicicleta

Des que el suís Oscar Egg admirà el món amb el seu rècord mundial de l'hora, en què recorregué quaranta-dos quilòmetres cara al vent, fins avui, el progrés que el ciclista ha fet ha estat enorme. Progrés en la tècnica de preparar-se físicament el corredor i progrés mecànic que ha fet possible que l'atleta pogués donar major rendiment.

El rècord d'Oscar Egg fou polvoritzat per l'italià Olmo; però, darrerament, el francès Richard ha millorat, encara, la marca de l'italià. Richard reaparegué diumenge al Velòdrom d'Hivern, de París, on el públic li tributà una ovació formidable (Express).

Segueixen tiomfant les proves damunt ciu cuits urbans

El directiu de la Unió Ciclista Terrassa, acaben d'apuntar-se un encert en preparar i portar a terme la gran cursa benèfica que tingué lloc el diumenge passat al matí.

La pràctica ens demostra que les curses ciclistes disputades dintre de

circuits oberts, o siguin recintes urbans, encaixen perfectament als nostres aficionats.

Totes les emotivitats que l'esport de la bicicleta arrossega, tan a la carretera com a la pista, es veuen recollides fidelment, damunt els costeruts carrers de les nostres ciutats comarcals, on la bicicleta és adriada, sentida i practicada.

Sabadell, no fa pas gaires setmanes va llançar la idea d'organitzar pels carrers de la ciutat, una cursa ciclista darrera motos.

Aquesta idea anà arrelant, fins a convertir-se en un gran esdeveniment... una vegada portada a la pràctica.

Es terrassencs no podien ésser menys.

— Si els sabadellencs ho fan, nosaltres també — deien continuament.

I heus ací com Terrassa, la gran ciutat industrialíssima per excel·lència, portà a terme el diumenge passat, al matí, un gran festival.

Festival que anà avaluat amb l'entusiasme més gran, de què fins i tot els mateixos terrassencs dubtaven.

Sabadell primer. Terrassa després, acaben d'ensenyar-nos la veritable i més eficaç pauta que cal seguir.

A manca de Parcs o Velòdroms, els circuits urbans. Aquests encaixen i cal tenir-ho en compte.

EMILI RAMOS, GUANYADOR

De la prova que podríem dir-ne «bona», resultà guanyador Emil Ramos.

El segona categoria Ramos, no és desconegut.

Es un minyó manresà, que va començar i realitza, una trienal campanya al costat del seu club, la Penya Ciclista Bonavista.

Primerament se celebrà una prova de novells i quartes categories, la qual va donar aquest resultat:

1. Amadeu Castellví, 4.4, 13 punts, A. O. Montjuïc.

2. Eduard Teixidó, 4.4, 6 punts, E. C. Poble Nou.

3. Josep Santamaría, 4.4, 4 punts, A. V. Hostafrancs.

4. Francesc Casassayas, 4.4, 3 punts, J. C. Terrassa.

5. Francesc Roma, 4.4, 2 punts, U. O. Terrassa.

6. Florenci Campos, 4.4, 1 punt, Independent; els altres classificats amb cap punt.

SPRINTS

1. Santamaría, Castellví, Canadella.

2. Casassayas, Castellví, Santamaría.

3. Castellví, Teixidó, Campos.

4. Castellví, Teixidó, Roura.

5. Castellví, Teixidó, Roura.

Classificació per Clubs: A. C. Montjuïc.

Prima Janer, 10 pessetes: Canadella.

FRONTO TXIKI-ALAI

Demà, tardà, a les quatre: SAGRARIO-OLORIA contra NATI-MARIZA LUMI-ANGELITA contra MATILDE-TONI. Detalls per cartells.

Resultats de diumenge als frontons barcelonins

AL PRINCIPAL PALACE

Elizabeta i Muguriza - Rementeria i Machin, 35-25.

Beñin i Equilasu - Azumendi i Echaburu, 29-35.

Gorosepe i Edoia II - Goenaga i Urrestarazu, 29-35.

AL NOVELTATS

Balboa i Ricard - Ecnarro i Besrasategui, 33-40.

Rubio i Arrarte - Muñoz i Aguilera, 38-40.

Quintana IV i Unamuno - Zaraga i Urzay, 40-35.

AL TXIKI - ALAI

Clara i Angela - Margara i Quintana, 30-35.

Arrarte i Terc - Llibertat i Julia, 16-30.

Antònia i Mercedes - Arrarte i Gloria, 35-29.

Matilde i Bene - Sagrari i Marisa, 28-35.

Nati i Angeleta - Lumi i Trini, 35-23.

ELS D'AHIR

FRONTO PRINCIPAL PALACE

Primer partit: Iriondo i Sarasu - Elordi i Urrestarazu II, 35-28.

Segon: Arrarte i Torres - Gurrucaga III i Salsamendi III, 35-30.

Tercer: Azumendi III i Salsamendi III - Machin i Echaburu, 35-28.

FRONTO NOVELTATS

Primer partit: Elordi II i Iturregui - Montoya i Villarro III, 39-40.

Quart: Chacón i Armendia - Abadiao i Ermon, 40-37.

Tercer: Salamanca i Urquidí - Rubio i Villarro, 40-33.

FRONTO TXIKI - ALAI

Primer partit: Marisa i Margara - Clara i Angela, 18-30.

Segon: Tina i Terc - Aurora i Julia, 39-28.

Tercer: Inés i Margarida - Conza i Pepeta, 35-30.

Quart: Trini i Marisa - Antònia i Gloria, 35-26.

Cinquè: Lumi i Aurora - Sagrari i Angela, 26-35.

UNA CURSA AERIAL AL VOLTANT DEL MON

Ekins l'ha guanyada emprant divuit dies i mig

Nova-York, 19. — El periodista nord-americà senyor Ekins ha ater-

rat a aquesta capital a les 10:49 del matí. Ha guanyat la cursa aèria al voltant del món, que ha realitzat en 18 dies 11 hores i 13 minuts.

Els dos altres competidors en l'esmentada cursa, mister Kieran i miss Kilgallen, continuen a Manila, des d'on es proposen sortir demà per via aèria.

Els tres havien sortit al mateix temps, a bord del dirigible «Hindenburg», des de Lakehurst, el dia 30 del mes passat.

Solidaritat internacional

L'AJUT EFECTIU DELS PARTITS ANGELOSOS

Es realment digne d'elogi l'esforç que les masses democràtiques de la Gran Bretanya porten a terme en ajut a les nostres heroiques milícies.

Els diversos partits d'Anglaterra han realitzat en la framesa de material sanitari en la més perfecta organització.

Les ambulàncies sanitàries que ens han tramés estan dotades del material quirúrgic més perfecte que sempre als hospitals de sang. A més porten una gran quantitat de petits paquets els quals contenen material individual per a ésser repartit entre els milicians de les avançades.

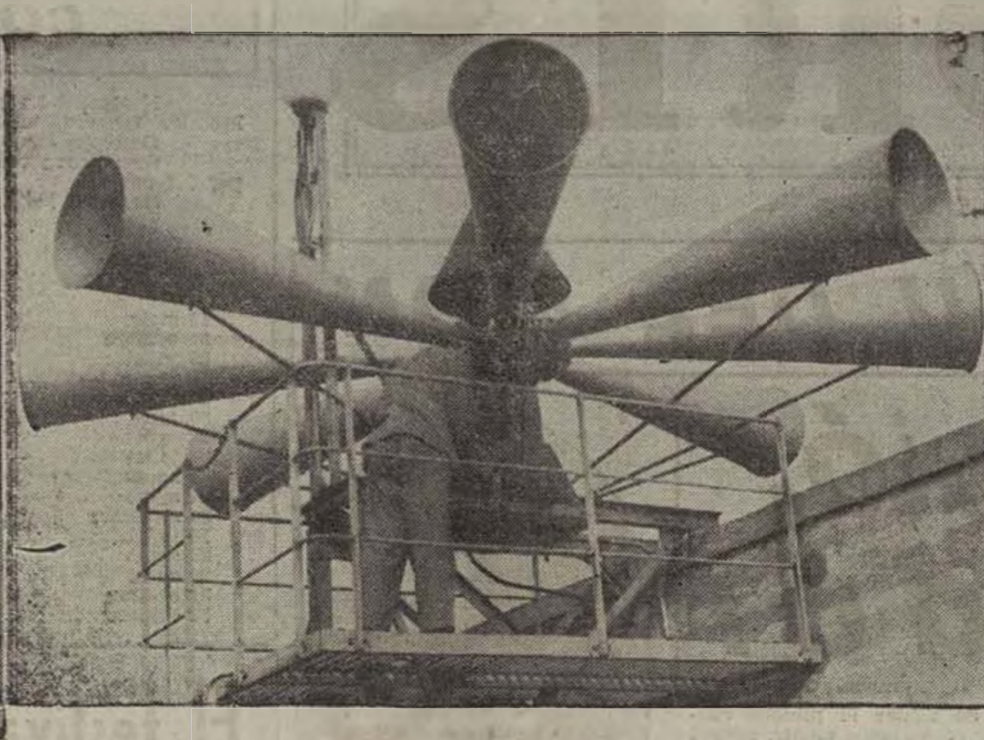
Aquesta ajuda presuposa un esforç econòmic del qual ens pot donar idea els següents detalls:

Cada ambulància està enrolada per un mínim de deu setmanes i dotada d'un pressupost setmanal de mil lliures esterlines. En aquesta xifra no va inclòs l'import dels cotxes ni el material que els complements, procedent de gran nombre de donatius particulars. El valor total de les ambulàncies és en conjunt de trona milions de pessetes.

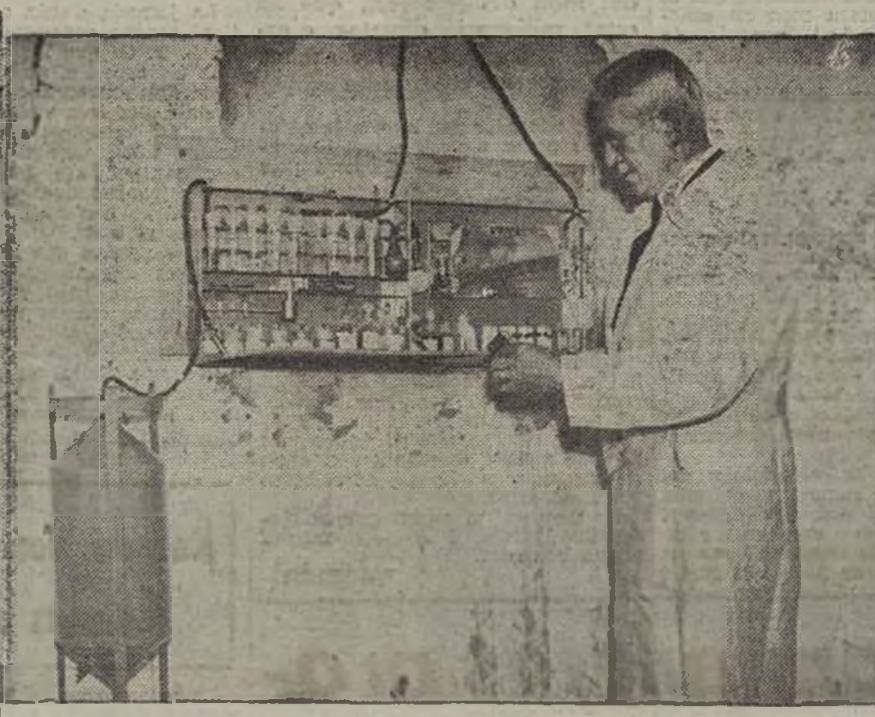
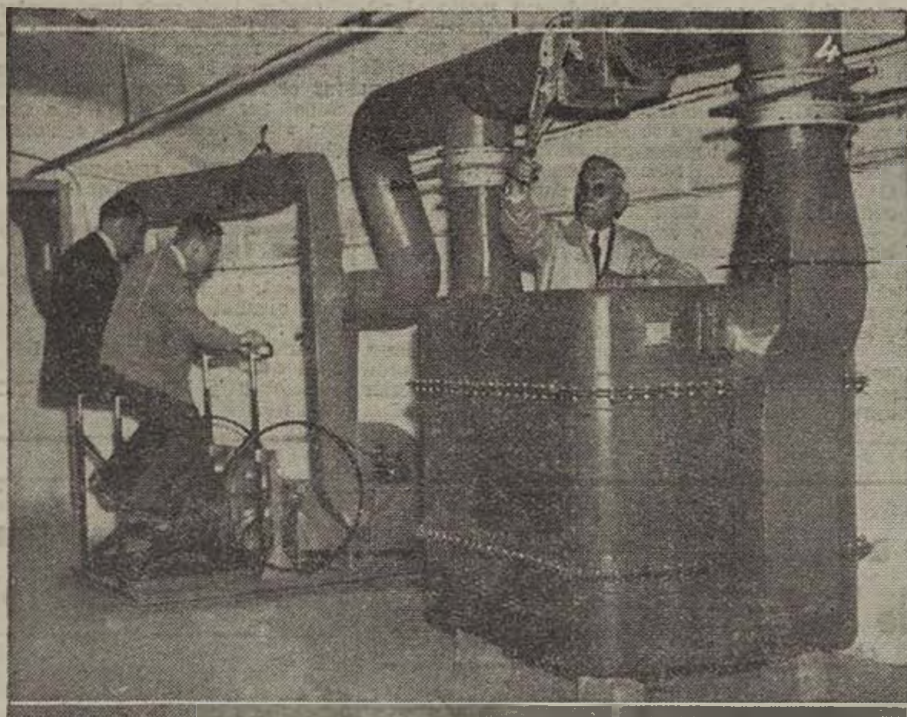
El capital que ha estat precis per tal de portar a terme aquesta organització admirable ha estat recaptat entre els partits liberal i laborista, han també col·laborat gran part els conservadors. Les recaptacions portades a terme pels socialistes i comunistes han estat ja lliurades als respectius Comitès, per a ésser destinades a l'adquisició de primeres matèries, com: sucre, carbó, sucre, etc. El seu import s'apropia els vint milions de pessetes.

DE LA NACIONALITAT OPRIMIDA DE LA VENECIA GIULIA

Els obrers eslovens de l'esmentada regió trameten el primer socors de dos cents francs als combatents espanyols de la llibertat. Aquests diners han estat recaptats centim a centim entre aquest poble empobrit pel feixisme fins a reduir-lo a la més gran misèria. Les minories eslavés d'Itàlia, senten una gran comunitat espiritual amb les nacionalitats oprimides d'Ibèria, per la doble opressió econòmica i nacional.

PARIS ES PREPARA PER A LA PROXIMA GUERRA

La nit del passat dissabte es celebraren a París uns exercicis de defensa passiva contra un possible atac aeri a la capital de França, que ja va patir-lo, per cert amb altíssim heroisme, durant la Gran Guerra. Ara els parisencs, si arriba el cas, es trobaran molt més preparats, com ho proven aquests documents gràfics: (1) Els agents de la brigada contra els gasos inicien llurs primers treballs. (2) Aquest aparell té una altíssima missió per a la defensa passiva. Està destinat a denunciar la "presència" de gasos tòxics a l'atmosfera, per petita quantitat que en contingui. (3) Els agents de la brigada de gasos, proveïts dels nous aparells contra la iperita, presten els primers auxilis a possibles accidentats. (4) Aquests dos ciutadans que pedalegen sense descans fan funcionar un aparell destinat a purificar l'atmosfera dels refugis subterranis mentre duri el bombardeig aeri. (5) Aquest ciutadà té al seu càrrec un dels quadres en el qual estan indicats els emplaçaments de les sirenes d'alarma. (6) Una comissió del Municipi parisenc visita un dels refugis ja preparats per tal de rebre els possibles ciutadans sorpresos per un atac aeri de la població (Afi i Express)

Excel·lent impressió d'Astúries

Els minaires segueixen assetjant Oviedo

La columna que intentà socórrer

Aranda, sofí una gran derrota

Oviedo, 19. — Els facciosos, en els atacs desesperats dels darrers dies, aconseguiren alguns avanços en la seva aproximació a Oviedo; sobre un camp sembrat pels seus propis cadàvers han hagut de passar les columnes mercenàries per tal que alguns homes arribessin al feu d'Aranda.

L'aventura ha costat molts homes a l'enemic, tants que és molt possible que a hores d'ara es lamenti d'haver-ho intentat, en fer el recompte dels efectius.

Les coses han tornat al seu veritable camí. Els minaires segueixen assetjant la ciutat, sobre la qual claven els seus tentacles de ferro.

La reacció, després dels primers moments d'estupor, és magnífica. Ha estat un eficaç reacció aquesta incursió de regulars a Oviedo, ja que els ressentiments entre moros i minaires vénen de la criminal represió d'octubre. A Astúries hi ha molta gent amb ganes d'ajustar els seus comptes passats.

Per això veiem traslladar als nostres lectors una nota d'optimisme en dir-los que tots estan al seu lloc amb el mateix optimisme de sempre i encara amb major que abans, disposats a donar resposta adequada a l'enemic comú.

Les tropes asturianes que venien sotmeses a una lluita intensa des

de feia un parell de mesos han rebut reforços i això ha de contribuir a que el nostre moviment adquireixi una major eficàcia.

En el setge d'Oviedo no ocorregué en el dia d'avui cap novetat. Unicament hi hagué troteig al sector de Buenavista. Al Naranco, foren sorpresos tres automòbils ocupats per facciosos que tractaven de fugir d'Oviedo. En donar-los l'alto sortiren dels cotxes i intentaren fer-se escapolir, però foren agafats pels tres dels nostres milicians.

Als fronts de combat hi hagué freqüents combats, sobretot per la part de Grullas, on es distingí per la seva empenya el batalló de Bilbao

Meabe, el qual aconseguí fer retrocedir l'enemic de diverses posicions.

Al sector Centre i Front Occidental hi hagué alguna lluita, però sense que canviessin les posicions.

La impressió, doncs, pel que afecta Astúries, continua essent bona i confirmem que l'esforç dels minaires i de les forces que lluiten al seu costat ha de cristallitzar en un triomf rotund, la grandiositat del qual no pot ésser discutit per lleugers incidents, com els ocorreguts aquests últims dies.

Permanem creiem que el poble que ha sabut donar calor a la Revolució d'octubre ha d'aplicar tota la seva energia en els moments actuals per a aixafar el feixisme.

Burgos i Budapest

El periòdic «Travail», de Ginebra, en data 16 d'octubre, publica un article d'un dels seus corresponents hongaresos. A continuació en donem alguns extractes:

«El Franco hongarès, el general Goemboes ha mort. Una de les seves darreres declaracions polítiques fou el consell dirigit a la classe regnant d'Hongria: «Reuniteu totes les forces contra el perill espanyol». Aquest testament polític del general Goemboes és molt característic, no solament personalment pel general, sinó també per l'Hongria contrarevolucionària dels nostres dies.»

L'autor d'aquest article esmenta, després, les forces que varen fer pujar Goemboes al Poder. Per mitjans demagògics, el general es proposà salvar el Poder dels terratinents possessors d'immenses propietats. A la burgesia destronada va donar el lema de «la defensa de la raça». Successor del comte Bethlen, emprà el llenguatge dels feixistes hitlerians i mussolinians. Mentre prometia la reforma agrària, amenaçava amb la dissolució dels partits obrers i democràtics. Cap de les seves promesses demagògiques no fou realitzada.

Referent a política exterior, es va alliar obertament amb el feixisme italià i serví de lligam entre Alemanya i Itàlia. Estimulat pels èxits del hitlerisme, va formular «revindicacions revisionistes» d'Hongria. Va aspirar també a l'amistat dels països feixistes: el de Mussolini i el de Hitler.

L'article diu: «Segons les classes regnants semifeudals d'Hongria, no es pot privar una reforma agrària radical i portar una revisió de fronteres del país si no és per mitjà de la «fascinació» d'Europa. Per això tenen tanta importància entre els nuclis contrarevolucionaris hongaresos, els esdeveniments d'Espanya. No hi ha cap país a Europa on les idees de croada manifestades a Nuremberg hagin tingut tanta aclamació com a Hongria, i no hi ha tampoc cap ciutat que hagi comprés tan bé l'esperit de Burgos com Budapest. L'òrgan del Partit Socialista ha estat sol a oposar-s'hi. La resposta que rebé per part de la reacció hongaresa, en l'absència del general malalt, recordà els primers temps de la contrarevolució furiosa. Dues bandes de feixistes assaltaren els locals del Partit Socialista. Tota la premsa contrarevolucionària exigí el càstig per les escríptals demostracions de simpatia, o sigui la interdicció de la Premsa socialista.»

Els successors de Goemboes empren potser un to més moderat que el general. En els nuclis preponderants de la política hongaresa, hom procura camuflar la dictadura de la noblesa amb la consigna de la defensa de la «Constitució milienària». Hom vol bastir una façana per al regne de la gran propietat agrària. El Franco hongarès ha mort. El seu enterrament fou una demostració internacional de l'Europa feixista. El Franco hongarès ha desaparegut, però l'esperit de Burgos que amenaça la pau de l'Europa central, subsisteix encara a Budapest.

«Avui podem dir als treballadors de Catalunya i d'Espanya que la URSS és amb nosaltres, perquè és l'únic país que ens ha donat ajut i solidaritat.»

(Paraules de García Oliver.)

Les famílies dels regulars s'instal·len als pobles ocupats pels rebels

Madrid, 19.—Un corresponent de guerra escriu, des d'un dels sectors del Centre, que la guerra civil pren caràcter de guerra d'invasió. El cronista ha pogut comprovar que al sector de Robledo han estat vistos diversos regulars, acompanyats de llurs esposes, que s'han establert a les millors cases d'un poble ocupat. No lluiten, doncs, amb un exèrcit traïdor venut al feixisme, sinó contra un exèrcit d'invasió territorial. En un detall que cal que tinguin en compte els nostres combatents, els nostres ministres i els nostres representants diplomàtics.

La serra d'Alcubierro, lliure d'enemics

Un emocionant combat aeri sobre Almedívar

Comunicat d'ahir del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

«Sector Barbastro: Un fort atac enemic, efectuat amb l'aviació, un tabor de Regulars, cavalleria, forces de la Legió i carros d'assalt, ha estat contingut a la regió de Tardienta, i a més, han estat rectificades i avançades les nostres línies de la serra d'Alcubierro, d'on ha desaparegut ja tota la pressió enemiga.»

A Almedívar ha tingut lloc aquesta tarda un heroic combat aeri entre les dues aviacions, i s'ha aconseguit de fer fugir els caces enemics, molt superiors en armament i velocitat als aparells propis. De l'adversari n'han caigut dos, si bé a costa de la pèrdua de 3 dels nostres, dos dels quals han estat recollits en les nostres línies.

He felicitat les forces de terra i aire en nom propi i del Govern de la Generalitat pel seu heroic comportament.

A la resta dels fronts, sense novetat.»

La participació de Catalunya en l'alliberament d'Ibèria

En la lluita que en aquests moments crucials de la història s'està mantenint a totes les terres d'Ibèria, la participació de Catalunya té una importància singularíssima i constitueix, fins a cert punt, una paradoxa.

Aquesta Catalunya, secularment oprimida per l'Estat espanyol, va a la davantera, és el baluard de les llibertats d'Ibèria. Immediatament de vençut el moviment feixista a la nostra terra, l'empenya i el braó de l'exèrcit antifeixista català fa recular els rebels terres enllà d'Aragó. I al pas de les nostres forces, la massa camperola i proletària és alliberada. Una nova estructuració de justícia social s'imprimeix en les formes de vida i relació humana en tots aquells pobles i ciutats que són conquerits a la reacció per les nostres heroiques milícies.

Tan aviat com els esdeveniments plantejaren el reforç als fronts de Castella, especialment la defensa de Madrid, milers de catalans s'enrolen voluntàriament per a alliberar aquelles terres de la grapa infamant del feixisme. Les milícies catalanes no van a conquerir Castella: van a alliberar-la. Aquests catalans antifeixistes porten en la seva ànima la flama poderosa de la nostra racialitat i no són més que defensors de la Llibertat. Ningú més que nosaltres, els catalans, que hem sofert tantes vexacions i opressions a través del curs de la història de l'Estat espanyol, no sap el veritable valor de la Llibertat.

Aquest fet del nostre concurs en la defensa de la capital d'Espanya haurà sorprès tots aquells que ens qualificaven de separatistes. No entrava pas, n'estem segurs, en els càlculs dels ex-generals facciosos, aquesta actitud tan digna del poble català. En la seva obtusitat no podien imaginar-se que de qui nosaltres erem separatistes i en som i en serem de ells precisament, i de totes les castes i oligarquies que amb ells estan confabulades. Però amb els homes democràtics, amb tots els obrers i pàgesos de Castella, d'Andalusia, d'Extremadura, de Galícia, d'Astúries, amb tots aquests ens sentim profundament agermanats. Aquests vincles fraternals han estat establerts a través de les nostres lluites, dels nostres dolors i de les nostres vicissituds que en tot moment hem compartit. Ells i nosaltres hem estat oprimits, ells i nosaltres hem sentit sempre el mateix desig de redempció.

D'aquesta acció comuna contra el feixisme, d'aquesta sang vessada per la mateixa causa, cal que en neixi una nova concepció de les relacions de convivència entre els pobles d'Ibèria. Alliberem els homes però no oblidem d'alliberar els pobles. S'ha demostrat pràcticament que la unitat, que l'afinitat ha existit; no podia ésser altrament: ens uneixen lligams ideològics, interessos i sentiments. Però romanquem que ningú no pretengui en l'aveïnar situar-se per damunt dels altres. Deterrem per sempre els privilegis entre els homes, però desterrem també l'opressió imperialista dels centralismes humilians. Siguem dignes de la nostra llibertat col·lectiva i posem en pràctica, amb comprensió i cordialitat per a tots aquells pobles que no vulguin, el principi de l'autodeterminació. Solament així serà possible que aquesta unió estreta de solidaritat persisteixi. Solament així serà possible que aquesta afinitat, ens conduïxi a la victòria i que damunt de les runes del feixisme i d'aquella Espanya antihistòrica i reaccionària, bastim la UNIO DE REPUBLICS D'IBÈRIA, socialista, justa i humana.